Pendakwa Raya lwn Mohd Zahari bin Embong

MAHKAMAH TINGGI (JOHOR BAHRU) — PERBICARAAN JENAYAH NO 45–30 TAHUN 2006
KAMARDIN HASHIM PK
24 JUNE 2010

Acara Jenayah — Hukuman — Mematikan orang dengan salah yang tidak terjumlah kepada kesalahan bunuh — Kanun Keseksaan s 304(a)

Acara Jenayah — Pendakwaan — Kes pendakwaan — Sama ada wujud kes prima facie untuk kesalahan di bawah s 302 Kanun Keseksaan

Acara Jenayah — Pertuduhan — Pindaan — Pindaan kepada pertuduhan oleh mahkamah dengan kewujudan kes prima facie untuk kesalahan lain — Pertuduhan di bawah s 302 Kanun Keseksaan dipinda kepada s 304(a) Kanun Keseksaan

Undang-Undang Jenayah — Kanun Keseksaan — s 302 — Bunuh — Tertuduh didakwa membunuh isteri dan tiga anaknya — Sama ada elemen-elemen di bawah s 302 dibuktikan — Sama ada penafian tertuduh mengenai pembunuhan anak-anaknya boleh diterima — Sama ada niat tertuduh untuk membunuh isterinya dibuktikan — Sama ada kes prima facie dibuktikan di akhir kes pendakwaan — Sama ada tertuduh berjaya menimbulkan keraguan munasabah terhadap pertuduhan — Sama ada tertuduh bertindak kerana bangkitan marah yang besar dan mengejut — Kanun Keseksaan ss 300(a) & (d), 302, 304(a)

Undang-Undang Jenayah — Pembunuhan — Pembelaan — Bangkitan marah yang besar dan mengejut — Beban pembuktian pada tertuduh atas dasar imbangan kebarangkalian — Sama ada kejadian pembunuhan berlaku secara tiba-tiba — Sama ada tertuduh hilang kawalan diri — Sama ada pembelaan berjaya dibuktikan

Tertuduh telah menghadapi empat pertuduhan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('KK') kerana menyebabkan kematian isteri dan tiga orang anaknya. Saksi SP7 (jiran sebelah rumah tertuduh) mengatakan bahawa pada 11 Mac 2006 waktu Maghrib SP7 melihat tertuduh keluar dari rumah sambil menangis dan memberitahu SP7 'isteri saya pukul anak-anak saya'. SP7 kemudian masuk ke dalam rumah tertuduh dan terlihat empat mayat

bergelimpangan di ruang tamu rumah. Bedah siasat ke atas empat mayat tersebut telah dilakukan oleh SP6 yang berpendapat bahawa kematian si mati-si mati Mardziah, Muhammad Zamrie dan Muhammad Zairie adalah berpunca daripada 'Head and neck injuries due to blunt force trauma' manakala kematian si mati Intan Zaharah disebabkan oleh 'Head and abdominal injuries due to blunt force trauma'. Cerita tertuduh adalah bahawa pada jam 6 petang hari kejadian isterinya Mardziah telah meminta tertuduh untuk menjelaskan hutang pinjaman untuk membeli kereta oleh bapa mertuanya ('SP4') yang dibuat atas nama Mardziah. Tertuduh enggan menjelaskan hutang itu. Untuk mengelakkan pertengkaran, tertuduh telah naik ke tingkat atas dan menonton tv di dalam bilik tidur bersama dua orang anak lelakinya. Isterinya telah kemudian memanggil dua anak lelakinya turun ke bawah dan tertuduh menyangka bahawa isterinya hendak memandikan dua anak tersebut. Tidak berapa lama kemudian tertuduh turun ke tingkat bawah untuk tolong memandikan anak-anaknya dan apabila tiba di tangga, tertuduh melihat tiga anaknya dalam keadaan tertiarap di atas lantai dan melihat isterinya duduk termenung di atas kerusi. Tertuduh bertanya kepada isterinya apa telah terjadi dan isterinya menjawab dua anak lelaki mereka bergaduh sehingga anak perempuan mereka dalam buaian terjatuh dan isterinya telah memukul dua anak lelaki dengan besi. Tertuduh terus mengambil besi yang sama lalu memukul isterinya. Ini juga keterangan yang diberikan oleh tertuduh kepada pegawai penyiasat ('SP15') semasa disoal siasat. Saksi-saksi utama pihak pendakwaan terutamanya SP7, SP12, SP4 dan SP8 menyatakan bahawa keluarga tertuduh hidup dengan aman dan bahagia. Tertuduh dikatakan seorang yang alim dan beragama. Pembelaan tertuduh adalah berlandaskan kepada pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut (*sudden and grave provocation*) iaitu seperti diperuntukkan di bawah Pengecualian 1 kepada s 300. Saksi SD2 (pakar psikiatri) menyatakan bahawa tindakan tertuduh memukul isterinya itu telah berlaku akibat daripada 'grave and sudden provocation' dan dia dalam keadaan tidak mengetahui keadaan dan akibat daripada perbuatannya.

Diputuskan, menjatuhkan hukuman penjara 12 tahun terhadap tertuduh bagi pertuduhan pertama seperti terpinda:

(1) Walaupun punca kecederaan tiga anak tertuduh hanya datang daripada mulut tertuduh seorang, namun keterangan tersebut adalah munasabah dan boleh diterima kerana: (i) tiada motif atau sebab untuk tertuduh membunuh tiga orang anaknya yang menurut saksi-saksi amat disayangi oleh tertuduh; (ii) tiada saksi yang melihat tertuduh telah mencederakan tiga orang anaknya; (iii) kata-kata yang terkeluar daripada mulut tertuduh sebaik sahaja selepas kejadian boleh diterima sebagai keterangan di bawah s 6 Akta Keterangan 1950 oleh kerana apa yang dikatakan oleh tertuduh sebaik selepas kejadian adalah fakta yang relevan. Keterangan yang sama telah diberikan oleh tertuduh kepada

SP15 semasa disoal siasat dan dalam percakapan tertuduh kepada pihak polis; (iv) ada kemungkinan cerita tertuduh munasabah bahawa Mardziah telah memukul anak-anaknya dengan besi buaian (P61) setelah dua anak lelaki tersebut menjatuhkan anak perempuannya dari atas buaian oleh kerana terdapat kesan cap jari Mardziah pada besi buaian tersebut; dan (v) SP6 tidak dapat memastikan mangsa manakah yang mendapat kecederaan terlebih dahulu dan mangsa mana yang telah meninggal dunia terlebih dahulu (lihat perenggan 34 & 34(a)–(d)).

(2) Pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan bahawa kecederaan-kecederaan yang dialami dan kematian anak-anak tertuduh disebabkan perbuatan tertuduh. Sebaliknya, kecederaan dan kematian Mardziah adalah disebabkan oleh tertuduh (lihat perenggan 35).

(3) Kelakuan tertuduh serta keadaan keseluruhan fakta persekitaran kejadian pembunuhan itu boleh dipertimbangkan oleh mahkamah bagi menentukan sama ada tertuduh mempunyai niat atau pengetahuan untuk membunuh si mati. Dalam penentuan niat seseorang, mahkamah perlu melihat kepada faktor darjah kemungkinan tentang kematian mangsa yang disebabkan oleh perbuatan tertuduh. Tertuduh sedia maklum bahawa sekiranya dia memukul isterinya di bahagian kepala dan tengkuk, ini akan menyebabkan bencana tubuh yang berkemungkinan akan membawa kepada kematian isterinya. Tertuduh dalam kes ini telah memilih untuk menyerang bahagian tubuh badan isterinya yang terpenting (*vital part*) iaitu kepala dan tengkok isterinya. Pihak pendakwaan telah membuktikan tertuduh mempunyai niat untuk membunuh isterinya, iaitu terangkum di bawah s 300(a) KK atau sekurang-kurangnya mempunyai niat untuk mendatangkan bencana tubuh yang mungkin membawa kepada kematian isterinya, iaitu terangkum di bawah s 300(d) KK (lihat perenggan 37, 40, 42 & 44).

(4) Beban untuk membuktikan pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut terletak pada tertuduh atas dasar imbangan kebarangkalian. Prinsip utama bagi menggunapakai pembelaan ini adalah kejadian pembunuhan tersebut hendaklah berlaku secara tiba-tiba dan menyebabkan seseorang itu hilang kawalan dirinya atau hilang kewarasannya. Persoalan sama ada bangkitan marah itu yang besar dan mengejut sehingga membolehkan kesalahan mematikan orang itu tidak terjumlah kepada kesalahan membunuh adalah satu persoalan fakta (lihat perenggan 56); *Chian Swee Ong v Public Prosecutor* [2010] 1 MLJ 16 dirujuk.

(5) Pihak pembelaan telah berjaya membuktikan pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut di bawah Pengecualian 1 kepada s 300 KK di atas imbangan kebarangkalian. Oleh itu tertuduh terlepas daripada kesalahan membunuh di bawah s 302 KK. Maka, mahkamah menggunakan budi bicara di bawah s 158 Kanun Prosedur Jenayah

untuk meminda pertuduhan terhadap tertuduh kepada kesalahan mematikan orang tidak terjumlah kepada kesalahan membunuh, satu kesalahan di bawah s 304(a) KK (lihat perenggan 60).

(6) Setelah menimbangkan semua faktor terutamanya faktor kepentingan awam, faktor-faktor mitigasi serta keseluruhan keadaan khas dalam kes ini, mahkamah menjatuhkan hukuman penjara 12 tahun berkuat kuasa sejak tarikh tertuduh ditangkap bagi pertuduhan pertama seperti terpinda (lihat perenggan 68).

[English summary

The accused was charged with four charges of murder under s 302 of the Penal Code ('the Code') for causing the death of his wife and three children. The witness SP7 (neighbour of the accused) testified that on 11 March 2006, at sunset SP7 saw the accused rushed out of the house crying and told SP7 'isteri saya pukul anak-anak saya'. SP7 then entered the accused's house and saw four bodies sprawled on the living room of the house. The post mortem of the four bodies was conducted by SP6 who was of the view that the death of the deceased persons, Mardziah, Muhammad Zamrie and Muhammad Zairie was caused by head and neck injuries due to blunt force trauma whereas the death of Intan Zaharah was caused by head and abdominal injuries due to blunt force trauma. The accused's story was that at 6pm on the day of the incident, his wife Mardziah, had asked the accused to settle the debt owed for the purchase of the car by his father-in-law (SP4) which was in Mardziah's name. The accused refused to settle the debt. In order to avoid argument, the accused had gone upstairs of the house and watched television in the bedroom with his two sons. His wife subsequently called the two sons to come down and the accused thought that she wanted to bathe the two children. Not very long after that, the accused went downstairs to help bathing his children and when he was on the stairs, the accused saw his three children lying down on the floor and saw his wife was sitting pensive on the chair. The accused asked his wife as to what had happened and his wife answered that their two sons were fighting until their daughter who was on the cradle fell down and the wife had beaten the two sons with an iron. The accused immediately took the same iron and beat his wife. This was the statement given by the accused to the investigating officer (SP15) during interrogation. The main witnesses for the prosecution especially, SP7, SP12, SP4 and SP8 testified that the family of the accused was living very happily. The accused was said to be a pious person. The accused's defence was based on the sudden and grave provocation ie as provided under Exception 1 to s 300. The witness SD2 (the psychiatrist) stated that the act of the accused beating his wife was a consequence of the grave and sudden provocation and he was in a stated of being unaware of the situation and the consequence of his action.

Held, sentencing the accused to 12 years imprisonment for first charge as amended:

(1) Although the cause of the death of the three children of the accused came from the only the accused, however the evidence was relevant and admissible as: (i) there was no motive or reason for the accused to kill his three children who, according to the witnesses, the accused was very attached to; (ii) there was no eyewitnesses who saw the accused injuring his three children; (iii) the words uttered by the accused immediately after the incident were admissible as evidence under s 6 of the Evidence Act 1950 as what was said by the accused immediately after the incident was a relevant fact. The same evidence was given by the accused to SP15 when he was interrogated and in his statement to the police; (iv) there was possibility that the accused's story was reasonable that Mardziah had beaten the children with the cradle iron after the two boys dropped their daughter from the cradle as Mardziah's fingerprints were found on the cradle iron; and (vi) SP6 could not ensure which one of the victims received the blow first and which victim died first (see paras 34 & 34(a)–(d)).

(2) The prosecution had failed to prove that the injuries suffered and the deaths of the children of the accused were caused by the accused's act. Instead, the injuires and the death of Mardziah was caused by the accused (see para 35).

(3) The behaviour of the accused and the totality of the facts surrounding the incident of the murders could be taken into consideration by the court to determine whether the accused had the intention or the knowledge to kill the deceased. In determining a person's intention, the court had to view the factors of the degree of possibility of the death of the victim which was caused by the accused's act. The accused was aware that if he beat his wife at the head and neck, it would cause bodily injury which could cause his wife's death. The accused in this case had chosen to attack his wife's vital part of the body ie the head and the neck. The prosecution had established that the accused had the intention to kill his wife, ie within s 300(a) of the Code or at least had the intention to cause bodily injury which could cause his wife's death ie within s 300(d) of the Code (see paras 37, 40, 42 & 44)).

(4) The burden to prove the defence of grave and sudden provocation was on the accused on the balance of probabilities. The main principle to be applied in the defence was that the murder must have happened suddenly and caused someone to lose his self control or sanity. The question as to whether the provocation was sudden and grave so as to make the offence of killing someone did not amount to murder was a question of fact (see para 56); *Chian Swee Ong v Public Prosecutor* [2010] 1 MLJ 16 referred.

(5) The prosecution was successful in establishing the defence of sudden and grave provocation under Exception 1 to s 300 of the Code on the balance of probability. Therefore the accused was relieved from the offence of murder under s 302 of the Code. Hence, the court applied it discretion under s 158 of the Criminal Procedure Code to amend the charge against the accused to an offence of culpable homicide not amounting to murder, an offence under s 304(a) of the Code (see para 60).

(6) Upon consideration of all the factors, especially public interest, mitigation as well as the special circumstances in this case as a whole, the court imposed the sentence of 12 years with effect from the date the accused was arrested for the first charge as amended (see para 68).]

Nota-nota

Untuk kes mengenai pembelaan, lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2005 Reissue) perenggan 1157.
Untuk kes-kes mengenai kes pendakwaan, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 2967–2972.
Untuk kes-kes mengenai mematikan orang dengan salah yang tidak terjumlah kepada kesalahan bunuh, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 3556–3560.
Untuk kes-kes mengenai pindaan bagi pertuduhan, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 1060–1065.
Untuk kes-kes mengenai s 302 Kanun Keseksaan, lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2005 Reissue) perenggan 1520–1579.

Kes-kes yang dirujuk

Abd Razak bin Dalek v PP [2011] 2 MLJ 237 ; [2010] 2 CLJ 956, MR (dirujuk)
Aziz Mat Shah v PP [2010] 4 CLJ 305, MR (dirujuk)
Bala anak Matik v PP [2006] 3 MLJ 516; [2006] 2 CLJ 229, MR (dirujuk)
Chan Kwee Fong v PP [2010] 1 MLJ 441; [2010] 3 CLJ 671, MR (dirujuk)
Chian Swee Ong v PP [2010] 1 MLJ 16; [2010] 3 CLJ 799, MR (dirujuk)
Looi Kow Chai & Anor v PP [2003] 2 MLJ 65; [2003] 1 CLJ 734, MR (dirujuk)
Lorensus Tukan v PP [1988] 1 MLJ 251; [1988] 1 CLJ 143, MA (dirujuk)
PP v Chong Chai [2006] 3 MLJ 612; [2006] 6 CLJ 39, MT (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256; [1976] 1 LNS 102 (dirujuk)
R v Kenneth John Ball (1951) 35 Cr App R 164 (dirujuk)
Tan Lay Chen v PP [2001] 1 MLJ 135; [2000] 4 CLJ 492, MT (dirujuk)
Tham Kai Yau & Ors v PP [1977] 1 MLJ 174; [1976] 1 LNS 159, MP (dirujuk)
Yeap Boon Hai v PP [2010] 2 MLJ 433; [2010] 2 CLJ 338, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 s 6
Kanun Keseksaan ss 300, 300(a), (d), Kecualian 1, 302, 304(a), (b)
Kanun Prosedur Jenayah ss 158, 162(1), 169, 182, 183

G Subramaniam Nair (Ebrina Yunus with him) (Maniam Nair & Co) bagi pihak tertuduh.
Muhammad Iskandar Ahmad (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.

Kamardin Hashim PK:

PERTUDUHAN

[1] Tertuduh mengadapi empat pertuduhan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dengan menyebabkan kematian isteri dan tiga orang anak beliau yang masih kecil. Kejadian pembunuhan empat orang mangsa tersebut berlaku pada awal malam 11 Mac 2006 bertempat di rumah matrimoni keluarga tersebut di Taman Kota Masai, Johor Bahru. Empat pertuduhan terhadap tertuduh tersebut adalah berbunyi seperti berikut:

Pertuduhan Pertama

Bahawa kamu pada 11 Mac 2006 di antara jam 7.00 malam hingga 8.40 malam, di rumah No. 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai dalam daerah Johor Bahru, di dalam negeri Johor Darul Ta'zim, telah membunuh dengan menyebabkan kematian MARDZIAH BINTI MANSOR, No. K/P: 730904–09–5052, berumur 32 tahun 6 bulan dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

Pertuduhan Kedua

Bahawa kamu pada 11 Mac 2006 di antara jam 7.00 malam hingga 8.40 malam, di rumah No. 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai dalam daerah Johor Bahru, di dalam negeri Johor Darul Ta'zim, telah membunuh dengan menyebabkan kematian MUHAMMAD ZAMRIE BIN MOHD ZAHARI, No. Sijil Kelahiran: 991104–01–6083, berumur 6 tahun 4 bulan dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

Pertuduhan Ketiga

Bahawa kamu pada 11 Mac 2006 di antara jam 7.00 malam hingga 8.40 malam, di rumah No. 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai dalam daerah Johor Bahru, di dalam negeri Johor Darul Ta'zim, telah membunuh dengan menyebabkan kematian MUHAMMAD ZAIRIE BIN MOHD ZAHARI, No. Sijil Kelahiran: 030612–01–1331, berumur 2 tahun 9 bulan dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

Pertuduhan Keempat

Bahawa kamu pada 11 Mac 2006 di antara jam 7.00 malam hingga 8.40 malam, di rumah No. 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai dalam daerah Johor Bahru, di dalam negeri Johor Darul Ta'zim, telah membunuh dengan menyebabkan kematian INTAN ZAHARAH BINTI MOHD ZAHARI No. Sijil Kelahiran: 050218–01–0478, berumur 1 tahun 21 hari dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

[2] Tertuduh mengaku tidak bersalah terhadap kesemua pertuduhan dan meminta satu perbicaraan diadakan. Atas permohonan Tuan TPR dan dengan persetujuan peguambela terpelajar, perbicaraan keempat-empat pertuduhan terhadap tertuduh telah diadakan dalam satu perbicaraan bersama (*joint trial*).

[3] Di akhir kes pihak pendakwaan, tertuduh telah dibebas dan dilepaskan atas tiga pertuduhan iaitu pertuduhan kedua, ketiga dan keempat tanpa dipanggil untuk membela diri. Manakala bagi pertuduhan pertama, tertuduh telah diperintahkan untuk membela diri atas pertuduhan asal di bawah s 302 Kanun Keseksaan.

[4] Di akhir kes pembelaan, mahkamah telah meminda pertuduhan pertama terhadap tertuduh daripada satu kesalahan membunuh kepada satu kesalahan homisid salah yang tidak terjumlah kepada kesalahan membunuh iaitu satu kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan. Pertuduhan pindaan pertama tersebut dibaca seperti berikut:

> Bahawa kamu pada 11 Mac 2006, di antara jam 7.00 malam hingga 8.40 malam di rumah No. 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai, di dalam Daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor Darul Ta'zim telah menyebabkan kematian MARDZIAH BINTI MANSOR No. K/P: 730904–09–5052 dengan niat untuk menyebabkan kecederaan tubuh badan yang mungkin menyebabkan kematiannya, dan dengan itu kamu telah melakukan homisid salah yang tidak terjumlah kepada kesalahan membunuh yang boleh dihukum di bawah seksyen 304(a) Kanun Keseksaan.

[5] Pertuduhan pertama terpinda tersebut telah dibacakan, diterangkan dan difahami oleh tertuduh. Tertuduh, selepas berunding dengan peguambelanya, telah mengaku bersalah terhadap pertuduhan pindaan tersebut. Tertuduh mengakui semua keterangan serta barang-barang kes yang telah dikemukakan oleh kedua-dua belah pihak di sepanjang perbicaraan kes sehingga ke peringkat ini. Tertuduh telah didapati salah dan disabitkan atas pertuduhan pindaan pertama tersebut. Tertuduh telah dikenakan hukuman penjara 12 tahun berkuat kuasa sejak dari tarikh beliau ditangkap iaitu 11 Mac 2006.

[6] Pihak pendakwa raya sekarang merayu ke Mahkamah Rayuan terhadap perintah pembebasan tertuduh atas pertuduhan kedua, pertuduhan ketiga dan pertuduhan keempat serta merayu terhadap keputusan mahkamah ini meminda pertuduhan pertama dan mensabitkan tertuduh di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan.

KES PENDAKWAAN

[7] Seramai 15 orang saksi telah dipanggil untuk memberi keterangan bagi membentangkan kes pihak pendakwaan. Tertuduh bersama-sama dengan ahli

keluarganya iaitu isteri dan tiga orang anak yang masih kecil tinggal di sebuah rumah teres dua tingkat di alamat No 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai iaitu tempat kejadian dalam keempat-empat pertuduhan. Mangsa dalam pertuduhan pertama adalah isteri tertuduh, Mardziah bt Mansor ('Mardziah') manakala tiga lagi mangsa dalam tiga lagi pertuduhan merupakan anak-anak tertuduh bersama isterinya, Mardziah. Tertuduh menyara keluarganya dengan menjalankan perniagaan komputer manakala isterinya Mardziah seorang suri rumah tangga sepenuh masa.

[8] Saksi SP7, Pn Rusiah bt Musa adalah jiran di sebelah rumah tertuduh. Pada 11 Mac 2006 waktu Maghrib SP7 melihat tertuduh yang dikenalinya sebagai 'Ari' keluar daripada rumah sambil menangis dan memberitahu SP7 'isteri saya pukul anak-anak saya'. SP7 kemudian masuk ke dalam rumah tertuduh dan beliau melihat ada empat mayat iaitu mayat 'Mai' ('isteri tertuduh') dan mayat tiga orang anak tertuduh bergelimpangan di ruang tamu rumah. SP7 kemudian memanggil anak angkatnya bernama Mohd Harani yang kemudiannya telah menghubungi Balai Polis Masai dan memberikan maklumat tentang kejadian. Maklumat tersebut diterima oleh SP1 yang dijadikan laporan maklumat pertama melalui Masai Report No 3061/06 (P10). Selain itu Mohd Harani juga telah menghubungi ambulan. SP7 seterusnya melihat tertuduh dalam keadaan terus menangis macam orang dalam keadaan geram dan marah. SP7 bertanya kepada tertuduh 'kenapa buat macam ini?' dan tertuduh menjawab 'cuba Kak Yah bayangkan jika suami Kak Yah pukul anak-anak, Kak Yah marah tak?'. SP7 kata 'memanglah marah tapi jika marah pun jangan buat macam tu'. Tertuduh seterusnya berkata 'tak tahan sebab isteri pukul anak sampai mati'. SP7 adalah orang yang pertama berjumpa dengan tertuduh selepas kejadian dan merupakan salah seorang saksi yang penting dalam kes ini. SP7 seterusnya menyatakan:

> Saya tanya dia kenapa dia buat macam ini, saya sangka dia yang buat tetapi dia kata isteri dia yang pukul anak-anak dia. Dia jadi marah dan dia buat 'Mai' kerana dia tak sengaja dan seterusnya *Ari kata dia buat 'Mai' fahaman saya ialah dia pukul 'Mai'*.

[9] Seorang lagi jiran tertuduh, En Abu Zaar bin Abu Bakar ('SP12') dalam keterangannya menyatakan pada 11 Mac 2006 waktu selepas Maghrib beliau pergi ke Pasir Gudang untuk menghadiri perjumpaan kelab kereta. Tiba di sana beliau menyedari telah tertinggal telefon bimbit di rumah dan beliau balik semula ke rumahnya. Setiba di rumah beliau melihat ramai orang di kawasan rumah tertuduh dan beliau telah berjumpa saksi SP7 untuk bertanya apa yang telah berlaku. SP12 kemudian masuk ke dalam rumah tertuduh setelah SP7 minta beliau lihat sendiri apa yang telah berlaku. Setelah masuk dalam rumah tertuduh, SP12 melihat empat mayat kaku di ruang tamu dan beliau terus bertanya kepada tertuduh apakah yang telah berlaku. SP12 kemudian telah memeriksa nadi keempat-empat mayat tersebut dan kesemua mereka telah tidak bernyawa lagi. Pada ketika SP12 memeriksa nadi isteri tertuduh,

tertuduh telah menyatakan jika isterinya masih hidup tertuduh menyuruh SP12 terus membunuh isterinya. SP12 tergamam dengan kata-kata tertuduh tersebut. SP12 menyatakan keadaan tertuduh pada waktu itu dalam keadaan orang hilang pertimbangan iaitu tertuduh menangis, meraung dan menjerit-jerit.

[10] Saksi SP4, Kpl Mansor bin Man yang bertugas sebagai anggota polis di Mahkamah Kota Tinggi adalah bapa mertua kepada tertuduh. Dalam keterangannya, SP4 menyatakan pada 11 Mac 2006 jam lebih kurang 8 malam beliau telah menerima satu panggilan telefon daripada anak beliau, Mardziah memberitahu dalam keadaan teresak-esak bahawa ada orang mengamuk di rumahnya dan panggilan tersebut terus terputus. SP4 terus menghubungi anaknya yang bernama Mahadi ('SP8') meminta anaknya itu untuk pergi melihat keadaan di rumah Mardziah. SP8 telah pergi ke rumah kakaknya Mardziah dan beliau mendapati ramai jiran-jiran dan pihak polis berada di kawasan rumah kakaknya dan setelah beliau masuk ke dalam rumah, SP8 mendapati kakaknya dan tiga orang anak kakaknya telahpun meninggal dunia.

[11] Saksi SP11, Pn Sarimah bt Embong adalah adik perempuan kepada tertuduh. Saksi memberitahu mahkamah bahawa pada malam 11 Mac 2006 beliau ada menerima panggilan telefon dari tertuduh. Saksi menyatakan dia mendengar abangnya itu menangis dan bila ditanya kenapa tertuduh menangis, tertuduh memberitahu SP11 bahawa isterinya Mardziah telah memukul anak-anak dia sehingga mati. SP11 kata dia bertanya tentang Mardziah dan tertuduh memberitahu dia telah memukul isterinya kerana geram tengok anak-anaknya mati dipukul oleh isterinya dan tertuduh tidak pasti adakah isterinya turut meninggal dunia.

[12] Setelah dimaklumkan tentang Masai Report (P10) dan mengenai kejadian pembunuhan tersebut, SP15 iaitu pegawai penyiasat kes terus berlepas ke tempat kejadian bersama-sama dengan anggota forensik iaitu L/Kpl William ak Ajut dan jurufoto L/Kpl Jaifani ak Mokti ('SP2'). Tiba di tempat kejadian SP15 melihat ramai orang awam berada di hadapan rumah No 80, Jalan Pulasan 29, Tmn Kota Masai tersebut. SP15 dan SP2 serta L/Kpl William kemudian masuk ke dalam rumah dan melihat terdapat empat mayat berada di ruang tamu rumah di tingkat bawah. Mangsa adalah dua kanak-kanak lelaki, satu kanak-kanak perempuan dan seorang perempuan dewasa. Sebanyak 57 keping gambar telah diambil oleh SP2 di tempat kejadian tersebut (P11(1–57)). SP15 telah menjalankan siasatan dan pemeriksaan ke atas empat mayat tersebut serta ke seluruh bahagian dalam rumah termasuk di tingkat atas rumah tersebut. SP15 telah merampas beberapa barang kes dari tempat kejadian serta telah melukis rajah kasar tempat kejadian (P73). Beberapa barang kes telah dirampas dari tempat kejadian iaitu:

(a) satu permaidani biru yang ada kesan disyaki darah (P40A);

(b) dua serpihan kayu kursi yang patah (P41A dan P41B);

(c) satu swab kapas ada kesan dipercayai darah pada dinding dalam bilik tidur utama di tingkat atas rumah tersebut (P43A);

(d) satu swab kapas ada kesan dipercayai darah yang ditemui dalam bilik air di tingkat bawah rumah tersebut (P44A);

(e) satu swab kapas ada kesan dipercayai darah yang ditemui pada tong sampah yang terdapat dalam bilik tidur utama di tingkat atas rumah tersebut (P45A);

(f) satu swab kapas ada kesan dipercayai darah yang terdapat atas lantai di ruang tamu tingkat bawah rumah tersebut (P46A);

(g) satu mob lantai yang ada kesan dipercayai darah yang terdapat di dalam bilik air dalam bilik tidur utama di tingkat atas rumah tersebut (P62);

(h) dua botol susu yang dijumpai di ruang tamu tingkat bawah rumah tersebut (P48A dan P48B);

(i) sehelai kain tudung yang mempunyai kesan dipercayai darah (P50A);

(j) kain buaian dan besi penyangkuk buaian (P51A);

(k) satu besi buaian (P49A);

(l) sebiji bantal kecil yang terdapat kesan dipercayai darah (P52A);

(m) dua buah telefon bimbit jenama Nokia (P54 dan P55); dan

(n) satu besi buaian yang ada kesan dipercayai darah (P61).

[13] Semua mayat telah dihantar ke Hospital Sultanah Aminah untuk bedah siasat dijalankan. Bedah siasat ke atas empat mayat tersebut telah dilakukan oleh Dr Siew Sheue Feng ('SP6') dari Institut Perubatan Forensik Negara, Hospital Kuala Lumpur pada 13 Mac 2006 mulai jam 10.30 pagi. Saksi SP6 berpendapat kematian si mati-si mati Mardziah bt Mansor, Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari dan Muhammad Zairie bin Mohd Zahari adalah berpunca daripada 'Head and neck injuries due to blunt force trauma'. Manakala kematian si mati Intan Zaharah bt Mohd Zahari disebabkan oleh 'Head and abdominal injuries due to blunt force trauma'.

BEBAN PEMBUKTIAN DI AKHIR KES PENDAKWAAN

[14] Untuk membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh bagi kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan, pihak pendakwaan

perlu membuktikan elemen-elemen berikut di akhir penutupan kesnya, iaitu:

(a) berlaku kematian ke atas si mati-si mati;

(b) kematian si mati-si mati disebabkan oleh kecederaan atau kecederaan-kecederaan yang dikenakan ke atas si mati-si mati;

(c) tertuduh yang menyebabkan kecederaan atau kecederaan-kecederaan tersebut sehingga membawa kepada kematian si mati-si mati; dan

(d) bahawa perbuatan tertuduh yang menyebabkan kematian si mati-si mati dilakukan, sama ada:

(i) perbuatan tertuduh yang menyebabkan kematian si mati-si mati itu dilakukan dengan niat untuk mendatangkan satu kematian; atau

(ii) perbuatan tertuduh itu dilakukan dengan niat untuk mendatangkan sesuatu bencana tubuh yang tertuduh ketahui berkemungkinan akan menyebabkan kematian kepada si mati-si mati; atau

(iii) perbuatan tertuduh itu dilakukan dengan niat untuk menyebabkan bencana tubuh kepada si mati-si mati, dan bencana tubuh yang diniatkan itu adalah cukup, pada lazimnya, bagi menyebabkan kematian; atau

(iv) tertuduh melakukan perbuatan itu dengan pengetahuan bahawa perbuatan itu adalah satu perbuatan yang sangat berbahaya sehingga mungkin boleh menyebabkan kematian atau menyebabkan bencana tubuh yang mungkin membawa kepada kematian, dan tertuduh melakukan perbuatan itu dengan tanpa apa-apa sebab bagi mendatangkan bahaya yang menyebabkan kematian atau bencana tubuh seperti yang disebutkan.

[15] Tugas hakim bicara pada peringkat ini adalah untuk membuat penilaian yang maksima keterangan saksi-saksi pendakwaan bagi menentukan sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh atas pertuduhan yang dihadapkan. YA Gopal Sri Ram HMR (ketika itu) dalam kes *Looi Kow Chai & Anor v Public Prosecutor* [2003] 2 MLJ 65; [2003] 1 CLJ 734 telah menjelaskan tugas hakim bicara pada peringkat penutupan kes pihak pendakwaan adalah seperti berikut:

> It therefore follows that there is only one exercise that a judge sitting alone under s 180 of the Code has to undertake at the close of the prosecution case. He must subject the prosecution evidence to a maximum evaluation and ask himself the question: if I decide to call upon the accused to enter his defence and he elects to remain silent, am I prepared to convict him on the totality of the evidence contained

in the prosecution case? If the answer is in the negative then no prima facie case has been made out and the accused would be entitled to an acquittal.

KEMATIAN SI MATI-SI MATI

[16] Mengenai elemen pertama iaitu telah berlaku kematian ke atas si mati-si mati, saksi SP8 Mahadi bin Mansor telah mengecamkan kesemua mayat si mati-si mati di Hospital Sultanah Aminah, Johor Bahru sebelum bedah siasat ke atas keempat-empat jasad si mati-si mati dijalankan oleh Dr Siew Sheue Feng (SP6). Saksi SP8 merupakan adik lelaki kepada si mati Mardziah bt Mansor dan bapa saudara kepada tiga lagi mangsa, anak kepada Mardziah bt Mansor. Identiti kesemua mangsa dalam kes ini tidak dipertikaikan. Selain daripada itu dua orang saksi yang merupakan jiran kepada tertuduh iaitu Pn Rusiah bt Musa ('SP7') dan En Abu Zaar bin Abu Bakar (SP12) yang datang ke rumah tertuduh sebaik selepas kejadian menyatakan mereka melihat keempat mangsa bergelimpangan di ruang tamu rumah tertuduh dalam keadaan kesemua mereka telah tidak bernyawa lagi. Saksi-saksi SP7 dan SP12 masing-masing mengenali mangsa-mangsa sebagai isteri dan tiga orang anak tertuduh. Saksi jurugambar polis, L/Kpl Jaifani ak Mokti (SP2) yang tiba di tempat kejadian bersama dengan pegawai penyiasat, ASP Norizam bin Ibrahim ('SP15') turut memberitahu mahkamah bahawa beliau melihat empat mangsa terbunuh di tempat kejadian dan SP2 telah merakamkan sebanyak 57 keping gambar (P11(1–57)) yang antaranya menunjukkan keadaan asal empat mangsa tersebut. Begitu juga keterangan SP15 yang melihat mayat empat mangsa berada di ruang tamu rumah tertuduh dan keempat-empat mangsa telah pun meninggal dunia pada waktu itu. Akhirnya, saksi Kpl Mansor bin Man ('SP4') menyatakan beliau telah pergi ke rumah tertuduh setelah mendapat tahu mengenai kejadian ini dan menyatakan bahawa anaknya Mardziah dan tiga orang cucunya telah meninggal dunia.

[17] Pakar patologi, Dr Siew Sheue Feng (SP6) yang menjalankan bedah siasat ke atas semua jasad si mati mengesahkan keempat si mati yang telah dicamkan kepada beliau oleh SP8 dan SP15 telah meninggal dunia di mana jasad empat si mati telah menjadi sejuk dan kaku. Sewaktu bedah siasat dilakukan oleh SP6, seorang jurugambar polis iaitu L/Kpl Abu Bakar bin Abas ('SP5') telah mengambil gambar-gambar semasa jasad si mati-si mati sedang dibedah siasat. Sebanyak 78 keping gambar semuanya telah dirakamkan oleh SP5. Gambar-gambar bedah siasat si mati Mardziah bt Mansor seperti eksh P57A–Q, eksh P58A–R (bagi si mati Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari), eksh P59A–X (bagi si mati Muhammad Zairie bin Mohd Zahari) dan eksh P60A–S (bagi si mati Intan Zaharah bt Mohd Zahari).

[18] Oleh itu, berdasarkan kepada keterangan saksi-saksi yang disebutkan di atas serta gambar-gambar bedah siasat yang dijalankan ke atas keempat-empat

mangsa, saya berpuas hati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kematian Mardziah bt Mansor, Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari, Muhammad Zairie bin Mohd Zahari dan Intan Zaharah bt Mohd Zahari dalam kes ini.

KECEDERAAN YANG DIALAMI OLEH SI MATI-SI MATI

[19] Saksi SP6, pakar patologi menyatakan bahawa beliau telah dipanggil dari Institut Perubatan Forensik Negara, Hospital Kuala Lumpur untuk menjalankan bedah siasat ke atas keempat-empat mayat yang dicamkan kepada beliau oleh SP8 dan SP15. Bedah siasat telah dijalankan pada 13 Mac 2006 mulai jam 10.30 pagi dan selesai pada lewat petang hari yang sama. Saksi SP6 telah menyediakan satu laporan bedah siasat bagi setiap mangsa, hasil daripada pemeriksaan yang telah beliau jalankan ke atas mayat setiap si mati. Laporan bedah siasat tersebut seperti di eksh P63 (Mardziah bt Mansor), P64 (Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari), P65 (Muhammad Zairie bin Mohd Zahari) dan P66 (Intan Zaharah bt Mohd Zahari). Kesemua mangsa disahkan oleh SP6 mengalami pelbagai kecederaan di bahagian luaran dan dalaman dan kecederaan-kecederaan tersebut hampir serupa dialami oleh setiap mangsa selain terdapat kelainan pada kecederaan yang dialami oleh mangsa Intan Zaharah bt Mohd Zahari. Setiap mangsa dikatakan telah mengalami kesan trauma akibat daripada hentakan oleh benda tumpul dan keras terutama kepada bahagian kepala dan tengkuk bagi tiga mangsa pertama dan kesan trauma di kepala dan perut bagi mangsa Intan Zaharah bt Mohd Zahari. SP6 juga mengesahkan bahawa kesemua mangsa tidak ada mengalami sebarang penyakit yang ketara yang boleh menyumbang kepada kematian mereka.

[20] Kecederaan-kecederaan utama yang dialami oleh si mati Mardziah bt Mansor menurut pemeriksaan yang dijalankan oleh SP6 adalah seperti berikut:

Marks of Injury (External Examination)

1. Bruise, 2x1 cm on the lateral aspect of the left eye.
2. Patterned bruises, measuring 9x2 cm, double 'tram-line' by appearance over the right cheek, lower part of the right ear, right infra-auricular and right mastoid areas.
3. An obliquely placed 'tram-line' bruising, measuring 28x3 cm over the right shoulder, right clavicle, front and left half of the neck.
4. Patterned bruises, measuring 11x3 cm, double 'tram-line' by appearance across the upper sternum, left clavicle and left shoulder areas.
5. Bruise, 23x21 cm on the front of the upper half of the left chest and the left half of the neck.
6. Abraded bruise, 3.5x2 cm over the upper part of the sternum.
7. Bruise, 11x9 cm on the central part of the upper chest.

A

8. Patterned bruises, measuring 15x0.2 cm, double 'tram-line' by appearance over the upper quadrants of the left breast, central chest and supra-sternal areas.

9. Bruise, 4x3 cm on above the left breast.

10. Bruise, 4x3 cm on the tip of left shoulder.

B

11. Bruise, 6x6 cm below the left breast.

12. Bruise, 17x15 cm over the occipital areas, nape of neck and upper part of the back.

13. Patterned bruises, measuring 15x1.5 cm, double 'tram-line' by appearance over the nape of neck and upper part of the back of right shoulder.

C

14. An obliquely placed, 'tram-line' bruising, measuring 16x2 cm over the nape of the neck and right supra-scapular area.

15. Patterned bruises, measuring 15x15 cm, double 'tram-line' by appearance.

D

16. An obliquely placed abrasion, measuring 4.5x0.5 cm transected the lower half of wound number '15'.

17. Bruise, 10x5 cm on the lateral and posterior aspects of the right arm.

18. Bruise, 9x7 cm over the apex of the right axilla.

E

19. Bruise, 20x8 cm of the right axilla and right infra-axilla areas.

20. Abranded bruise, 20x14 cm on the back of the right arm.

21. Bruise, 3x2 cm on the back 0f right arm, below wound number '20'.

22. Bruise, 2x1 cm on the back of the distal end of the right arm, below wound number '21'.

F

23. Bruise, 5x4 cm over the right elbow.

24. Abraded bruise, 3x2 cm on the lateral aspect of right elbow.

25. Abraded bruise with a figure of '8' configuration, measuring 7x2 cm on the back of the upper half of right forearm.

G

26. Patterned bruises, measuring 3x3 cm, double 'tram-line' by appearance, over the medial aspect of the middle third of right forearm.

27. Bruise, 3x2 cm on the medial aspect of the lower half of the right forearm.

H

28. Bruise, 14x8 cm on the upper third of the back of left arm.

29. Abrasion, 6x0.5 cm on the back of the middle third of left arm.

30. Bruise, 11x9 cm on the back of the lower half of left arm.

I

31. Bruise, 10x8 cm over the left elbow.

32. Patterned bruises, measuring 5x2 cm, double 'tram-line' by appearance on the postero-medial aspect just below the left elbow.

33. 'Tram-line' bruising, measuring 3.5x1.8 cm on the medial aspect of the middle third of left forearm.

34. Bruise, 12x3 cm on the postero-medial aspect of the distal half of left forearm and left wrist.
35. Bruise, 8x4 cm on the front of the distal third of the left forearm.
36. A group of five circular to oval shapes bruises, varying from 1x1 cm to 1.5x1 cm on the antero-medial aspect of the distal third of the left forearm.
37. Bruise, 3x2 cm on the front of left wrist.
38. Bruise, 3x1.5 cm on the lateral aspect of left wrist.
39. Bruise, 9x6.5 cm on the back of the lateral half of the left hand and the distal inter-phalangeal joint of the left ring finger.
40. Bruise, 9x4 cm on the lateral aspect of the lower half of right thigh.
41. Bruise, 7x2 cm over the right shine.
42. Multiple bruises, 9x2 cm on the lateral aspect of the lower third of right leg.
43. Bruise, 6x3 cm over the right lateral malleolus.
44. Bruise, 1x1 cm over the right heel.
45. Bruise, 7x4 cm on the medial aspect of the lower third of left thigh.
46. Bruise, 1x1 cm above the left knee.
47. Bruise, 4x2 cm below the left knee.

Internal Examination

Head

Scalp	The following injuries were noted: — Thick subgaleal haematoma, 17x15 cm on the back of head. — Thick subgaleal haematoma, 11x6 cm noted over the vertex and left parietal eminence. — Subgaleal haematoma, 14x8 cm over the left fronto-parietal area.
Skull	The skullcap and the basal skull were intact
Meninges	Subarachnoid haemorrhage, 11x6 cm and 4x4 cm noted over the left posterior parietal-occipital and right occipital lobes respectively. Basal subarachnoid haemorrhage, measuring 12x8 cm noted.
Brain	The brain weighed 1200 grams and showed mild degree of cerebral oedema. The parenchyma of the brain appeared intact. Serial cut sections of the brain showed inter-ventricular haemorrhage. No intra-cerebral bleeding seen. The circle of Willis was intact.

in my opinion, the cause of death was:

1. Head and neck injuries due to blunt force trauma

[21] Kecederaan-kecederaan utama yang dialami oleh si mati Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari menurut SP6 dalam pemeriksaan beliau adalah seperti berikut:

Marks of Injury (External Examination)

1. Bruise, 2x0.5 cm on the inner aspect of the upper lip.
2. Laceration, 0.8x0.5 cm on the inner aspect of the lower lip.
3. Semilunar, full thickness laceration of the scalp, measuring 6x1 cm on the right parietal area, above and behind the right ear.
4. Full thickness laceration of the scalp, measuring 2x0.5 cm on the para-sagittal part of the right posterior parietal area.
5. Full thickness laceration of the scalp, measuring 1x0.5 cm on the right posterior parietal area, between wounds number '3' and '4'.
6. Patterned abraded bruises, measuring 7x1 cm, double 'tram-line' by appearance over the right half of the mandible, mastoid and also tha lower part of the right ear.
7. Laceration of the scalp, 3x0.4 cm over the vertex.
8. Extensive bruising, measuring 18x16 cm over the back of head, nape of neck, upper part of the back and the right lateral aspect of the neck. This wound was associated with two abrasions, measuring 1.5x0.5 cm and 2.5x0.5 cm over the left and right halves of the neck respectively.
9. Abrasion, 1.4x0.5 cm on the right shoulder.
10. Linear bruise, 4x0.5 cm on the ulnar aspect of the lower half of the right forearm.

Internal Examination

Scalp	The following injuries were found: — Subgaleal contusion, 3.5x 2.5 cm over the left frontal area. — Two subgaleal contusions, measuring 3.5x2 cm each over the left parasigittal and left posterior parietal areas respectively. — Subgaleal contusion 3.5x3 cm over the right posterior parietal area.
Skull	— Depressed fracture, measuring 2.5x1 cm on the mid occipital area with fissure fracture radiating to the left occipito-parietal and left temporal bones measuring 18cm in length. — A stellate shaped fracture on right parieto-temporal bones. the anterior, posterior and medial limbs measuring 1 cm, 1cm and 1.8 cm respectively. — No basal skull fracture demonstrated.
Meninges	Subarachnoid haemorrhage over the left and right temporo-parietal lobes, measuring 7x4.5 cm and 6x3 cm respectively. Basal subarachnoid haemorrhage, 15x8 cm also noted.

Brain	The barain weight 1200 grams and was oedematous. No contusion or leceration of the parenchyma of the brain noted on gross examination. Serial cut sections of the brain showed inter-ventricular haemorhage. No intracerebral bleeding seen. The circle of Willis was intact.

In my opinion, the cause of death was:

1. Head and neck injuries due to blunt force trauma.

[22] Kecederaan-kecederaan utama yang dialami oleh si mati Muhammad Zairie bin Mohd Zahari yang ditemui semasa pemeriksaan oleh saksi SP6 adalah seperti berikut:

Marks of Injury (External Examination)

1. Patterned bruises, measuring 10x2 cm, double 'tram-line' by appearance over the left temporal region.
2. Bruise, 5x4 cm over the lateral aspect of the fronto-parietal areas.
3. Left peri-orbital haematoma, 4x2 cm.
4. Abrasion, 0.5x0.3 cm on the tip of nose.
5. Abrasion, 1x0.6 cm on the right ala of the nose.
6. Abrasion, 7x3.5 cm on right half of the face.
7. Abrasion, 0.8x0.5 cm on right angle of the mouth.
8. Abrasion, 0.8x0.5 cm on the outer aspect of the right half of the lower lip.
9. Bruise, 1x0.3 cm on the right half of upper lip.
10. Laceration, 1.5x0.5 cm on the inner aspect of the left half of the lower lip.
11. Abrasion, 0.3x0.2 cm over the right half of the chin.
12. Abrasion, 1.5x0.3 cm over the left half of the chin.
13. Abrasion, 3x1 cm on the front of neck.
14. Bruise, 8x4.5 cm on the left ear and over the face in front of the left area.
15. Extensive bruising, 20x16 cm on the back of head, nape of neck, the upper part of the back and lateral sides of the neck with abrasions noted over the right half of he nape of neck, right lateral aspect of the neck, medial and middle portions of the right shoulder, measuring 5x3 cm, 2x1.5 cm, 3x1 cm and 2.5x1.5 cm respectively.
16. Patterned bruises, measuring 4x2 cm, double 'tram-line' by appearance on the left lateral aspect of the neck.
17. Bruise, 4x1 cm over the middle third of the left clavicle area.
18. Patterned bruises, measuring 8x3 cm, double 'tram-line' by appearance over he right scapular area.

19. Patterned bruises, measuring 6x3 cm, double 'tram-line' by appearance, on the right infra-scapular area.

20. Bruise, 2.5x1.5 cm on the tip of right shoulder.

21. Abrasion, 2x1 cm on the lateral aspect of right arm.

Internal Examination

Head

Scalp Subgaleal contusion, 7x6 cm over the right posterior parietal and the occipital areas. Extensive subgaleal contusion, 14x13 cm also noted over the nape of neck.

Skull The following fractures were noted:

— Pond fracture, 5.5x3 cm noted over right temporal region.

— Depressed fracture, 7x4.5 cm over the occipital region with linear fracture radiating to the left occipito-parietal bones, and then to the left of the anterior cranial fossa, measuring 22 cm in total length. Multiple fractures also radiating from the above mentioned depressed fracture to the posterior cranial fossa and the left half middle cranial fossa.

— A fissure fracture, measuring 3.5 cm in length on the left posterior parieto-temporal bones.

Meninges Generalized subdural haemorrhage. The subdural haemorrhage was thicker on the basal surface of the brain. Generalized patchy subarachnoid haemorrhages also noted and haemorrhage was thicker over the left parieto-temporal lobe.

Brain The brain weighed 1175 grams and was oedematous. Cortical contusion, 7x4 cm noted over the left parieto-temporal area. Cortical contusion, 4x2 cm also found over the right parieto-occipital area. Serial cut sections of the brain revealed no evidence of inter-ventricular bleeding. The circle of Willis was intact.

Thorax

Rib Cage Fracture of the right 7th and 8th ribs noted near the para-vetebral gutter. The right 9th rib was also fracture laterally.

In my opinion, the cause of death was:

1. Head and neck injuries due to blunt force trauma.

[23] Kecederaan-kecederaan utama yang dialami oleh si mati Intan Zaharah bt Mohd Zahari hasil penemuan dalam pemeriksaan yang dijalankan oleh saksi SP6 ke atas jasad mangsa kanak-kanak tersebut adalah seperti berikut:

Makrs of Injury (External Examination)

1. Bruise, 1.5x1 cm on the lateral aspect of left peri-orbital area.

2. Bruise, 1x0.5 cm on the medial half of the right upper eye lid.

3. Bruise, 1x0.5 cm on the outer canthus of right eye.
4. Punctuate bruise, 5x2 cm below the right eye and around the ight peri-nasal area.
5. Abrasion, 0.6x0.5 cm on the right nasal ala.
6. Abrasion, 0.8x0.5 cm on the left nasal ala.
7. Abrasion, 0.6x0.5 cm on the tip of he nose.
8. Bruises, 1x0.5 cm on the outer surface of the right half of lower lip, near the right angle of the mouth.
9. Bruise, 2x0.5 cm on the outer surface of the left half of the lower lip.
10. Patterned abraded bruises, measuring 7x2 cm, double 'tram-line' by appearance over the right temporal region.
11. Patterned abraded bruises, measuring 4.5x2 cm, double 'tram-line' by appearance across the right external ear and right maxilla. This wound was associated with extensive bruising, 9x6 cm over the ight auricle, right peri-auricle and the right half of the face and laceration, 0.5x0.5 cm behind the right ear.
12. Bruise, 6x2.5 cm behind the right ear.
13. Bruise, 4x2 cm on the front of the neck.
14. Bruise, 1.5x1 cm on the right shoulder.
15. Patterned bruises, measuring 1.5x1 cm, double 'tram-line' by appearance over the left shoulder.
16. Patterned bruises, measuring 6x1 cm, double 'tram-line' by appearance over the right hypochondrium.
17. Patterned bruises, measuring 4.5x2 cm, double 'tram-line' by appearance on the occipital area. This wound was associated with bruising, 6x4 cm of the back of the head.
18. Bruise, 5x2.5 cm on the right half of the nape of neck.
19. Patterned bruises, measuring 2x1.5 cm, double 'tram-line' by appearance over the back of right shoulder.
20. Patterned bruises, measuring 6x1.5 cm, double 'tram-line' by appearance over the left infra-scapular area.
21. Bruise, 6x5 cm over the lower thoracic vertebrae.
22. Patterned bruises, measuring 2.5x1.5 cm, double 'tram-line' by appearance on the back of the right forearm.
23. Bruise, 2x0.8 cm above the right medial malleolus.

Internal Examination

Head

(Scalp) Thick subgaleal haematoma, 12x8 cm over the right hemisphere of the skull. Thick subgaleal haematoma, 12x8 cm also seen over the occipital region.

(Skull) A curvilinear depressed fracture, 8x5 cm over the occipital bones. This wound was associated with severe degree of comminuted fracture of the posterior cranial fossa. A fissure fracture, 6 cm in length radiating near the right end of the first mentioned fracture and extended to the right temporal bone and the right half of the middle cranial fossa. Another fissure fracture, 15 cm in length radiating from the left end of the curvilinear fracture and extended to the left temporal bones. Diathesis, 8 cm in length of the right half of the coronal suture. It cross the sagittal suture and extended into the left parietal bone as a fissure fracture, measuring 5 cm in length.

(Meninges) Thin layer of subdural haemorrhage over the entire cortical surface of both cerebral hemispheres. Subarachnoid haemorrhage, 6x2.5 cm over the left parietal lobe. Diffuse basal subarachnoid haemorrhage noted.

(Brain) The brain weighed 810 grams. Serial cut sections of the brain shoed inter-ventricular haemorrhage. No intra-cerebral bleeding demonstrated. The circle of Willis was intact.

In my opinion, the cause of death was:

1. Head and abdominal injuries due to blunt force trauma.

[24] Saksi SP6 menyatakan kecederaan-kecederaan yang dialami oleh semua mangsa adalah boleh menyebabkan kematian dalam keadaan yang biasa (*fatal in the ordinary course of nature*). Kepatahan kepada tempurung kepala setiap mangsa disebabkan oleh hentakan yang kuat dari benda yang keras dan tumpul. Saksi mengesahkan kecederaan jenis 'patterned bruises' atau 'patterned abraded bruises' yang 'double tram-line by appearance' boleh disebabkan oleh besi buaian (P62) atau besi buaian (P61).

[25] Apa yang juga terpenting dalam keterangan SP6 ialah bahawa beliau menyatakan yang beliau tidak dapat menentukan mangsa yang mana satu mendapat kecederaan-kecederaan terlebih dahulu dan mangsa mana yang akhir sekali mendapat kecederaan-kecederaan tersebut. SP6 juga tidak dapat menentukan mangsa mana yang telah meninggal dunia terlebih dahulu dan tidak pasti mangsa mana yang akhir sekali meninggal dunia.

[26] Oleh itu berdasarkan kepada keterangan SP6 dan melalui laporan-laporan bedah siasat (P63–P66) ke atas semua mangsa, saya berpuas hati bahawa si mati-si mati semuanya telah meninggal dunia akibat daripada kecederaan-kecederaan yang mereka alami seperti diterangkan oleh SP6. Kecederaan-kecederaan yang dialami oleh semua si mati bukanlah dilakukan oleh si mati-si mati sendiri (*not self inflicted injury*). Dengan yang demikian saya mendapati bahawa elemen kedua setiap pertuduhan telah dibuktikan.

SIAPA YANG MENYEBABKAN KECEDERAAN DAN KEMATIAN SI MATI-SI MATI

[27] Dalam kes ini tidak ada saksi mata yang melihat tertuduh telah

mencederakan kesemua dan setiap seorang mangsa yang telah meninggal dunia. Apa yang dibuktikan oleh pihak pendakwaan melalui saksi-saksi mereka terutama saksi SP7 dan SP12 adalah bahawa tertuduh berada bersama empat mangsa sebaik empat mangsa ditemui terbaring bergelimpangan di ruang tamu rumah tertuduh. Saksi Pn Rusiah Musa (SP7) adalah jiran sebelah rumah tertuduh dan orang yang pertama menyedari tentang kejadian ini selain tertuduh apabila SP7 melihat tertuduh keluar dari rumah sambil menangis dan memberitahu SP7 bahawa isterinya telah memukul anak-anaknya. SP7 menyatakan dia masuk ke dalam rumah tertuduh dan melihat ada empat mayat di ruang tamu rumah tertuduh. Seterusnya SP7 menyatakan dia melihat tertuduh dalam keadaan 'menangis macam orang dalam keadaan geram dan marah'. Apabila ditanya oleh SP7 mengapa buat macam ini, tertuduh menjawab dia marah bila isterinya telah memukul anak sehingga mati dan dia tidak sengaja telah memukul isterinya.

[28] Saksi Abu Zaar (SP12) yang datang ke rumah tertuduh tidak berapa lama kemudian selepas diberitahu oleh SP7 mengenai kejadian, dalam keterangannya menyatakan tertuduh dilihat masa itu dalam keadaan orang hilang pertimbangan iaitu dia menangis, meraung dan menjerit-jerit. Apabila ditanya oleh SP12 apa yang telah berlaku, tertuduh meminta SP12 untuk memeriksa anak-anaknya jika masih hidup tolong dihantar segera ke hospital. Tertuduh turut menyatakan jika isterinya masih hidup minta SP12 membunuh isterinya. SP12 tergamam dengan kata-kata tertuduh yang menyuruh isterinya dibunuh jika masih hidup.

[29] Saksi Sarimah Embong ('SP11') adalah merupakan seorang adik perempuan kepada tertuduh yang tinggal di Endau, Mersing. Saksi ini menyatakan pada malam 11 Mac 2006, tertuduh ada menghubungi beliau melalui telefon dalam keadaan menangis telah memberitahu bahawa isterinya telah memukul anak-anak sehingga mati dan dia telah memukul isterinya kerana geram melihat anak-anaknya telah mati.

[30] Saksi Mansor bin Man (SP4) adalah bapa kepada si mati Mardziah bt Mansor. Dalam keterangannya SP4 menyatakan pada malam hari kejadian beliau sedang memandu kereta untuk pergi ke Kulai apabila beliau menerima satu panggilan telefon yang kurang jelas. Saksi menyatakan anaknya Mardziah yang membuat panggilan memberitahu ada orang mengamuk di rumahnya. Panggilan telefon kemudian telah terputus. Dalam soal balas, SP4 menafikan bahawa yang memanggil beliau dan bercakap dengan beliau adalah tertuduh yang memberitahu bahawa Mardziah telah memukul anak-anaknya hingga mati dan tertuduh telah pukul balik kepada Mardziah. Isu siapa yang membuat panggilan ini telah dipertikaikan. Setelah mendengar keterangan oleh pegawai penyiasat, ASP Norizam Ibrahim (SP15), terbukti bahawa panggilan tersebut adalah dibuat oleh tertuduh ke telefon bimbit SP4. Oleh itu benarlah syor

peguambela tertuduh kepada saksi SP4 masa disoal balas bahawa tertuduh yang telah menelefon SP4 memberitahu Mardziah telah memukul anak-anaknya dan tertuduh mengakui telah memukul Mardziah sehingga mati.

[31] Pegawai penyiasat (SP15) dalam siasatannya mendapati bahawa selepas kejadian, tertuduh telah membuat tiga panggilan telefon iaitu yang pertama kepada adik perempuannya, SP11 di Endau, Mersing; keduanya, ke telefon bimbit bapa mertuanya (SP4) memberitahu mengenai kejadian yang berlaku dan panggilan ketiga dibuat oleh tertuduh ke nombor 999 untuk meminta bantuan dan pertolongan. Selain dari itu, SP15 juga dalam keterangannya menyatakan beliau telah pergi ke tempat kejadian dan telah mengambil beberapa batang besi buaian yang disyaki senjata yang telah digunakan untuk mencederakan semua mangsa. Besi buaian (P61) yang disyaki digunakan dalam mendatangkan kecederaan kepada semua mangsa didapati mempunyai dua kesan cap jari iaitu satu daripada kesan cap jari itu disahkan sebagai kesan cap jari si mati Mardziah bt Mansor dan satu lagi kesan cap jari tidak sempurna untuk dibuat perbandingan. Batang besi buaian tersebut juga mempunyai kesan dipercayai darah manusia tetapi ahli kimia En Yazid Ibrahim ('SP9') menyatakan kesan darah tersebut tidak mencukupi untuk penentuan spesies. Siasatan SP15 juga mendapati rumah tempat kejadian didiami oleh tertuduh bersama isterinya, Mardziah bt Mansor dengan tiga orang anak. Tiada orang lain tinggal di rumah tersebut sewaktu kejadian.

[32] Saksi SP15 telah menjalankan soal siasat ke atas tertuduh dan telah merakamkan percakapan tertuduh. SP15 menyatakan sepanjang masa tertuduh dalam tahanan, tertuduh berada dalam keadaan sedih dan sentiasa menangis. Bagaimanapun SP15 menyatakan tertuduh sentiasa memberikan kerjasama sepenuhnya semasa siasatan polis dilakukan. Dalam soal siasat dan dalam percakapannya yang dirakamkan oleh SP15, tertuduh memberikan cerita yang sama. Cerita tertuduh adalah bahawa pada jam 6 petang hari kejadian isterinya Mardziah telah meminta tertuduh untuk menjelaskan hutang pinjaman untuk membeli kereta oleh bapa mertuanya (SP4) yang dibuat atas nama Mardziah. Tertuduh enggan menjelaskan hutang itu kerana yang membuat pinjaman adalah bapa mertuanya dan dia sendiri perlukan wang pusingan bagi perniagaan beliau bersama adik iparnya, Mahadi bin Mansor (SP8). SP8 turut menanggung hutang kereta yang dibeli oleh SP4 atas nama SP8. Untuk mengelakkan pertengkaran, tertuduh telah naik ke tingkat atas rumah dan menonton tv di dalam bilik tidur utama bersama dua orang anak lelaki beliau. Setelah azan Maghrib, isterinya telah memanggil dua anak lelakinya turun ke bawah dan ingatan tertuduh bahawa isterinya hendak memandikan dua anak tersebut. Selepas lebih kurang 10–15 minit anak lelaki sulung tertuduh naik ke 'tingkat atas dan memberitahu tertuduh Abah, emak pukul adik'. Tertuduh tidak ambil peduli kerana isterinya memang biasa

memukul anak-anak lelakinya yang agak nakal. Tidak berapa lama kemudian tertuduh turun ke tingkat bawah untuk tolong memandikan anak-anaknya dan apabila tiba di atas tangga, tertuduh melihat tiga anaknya dalam keadaan tertiarap di atas lantai dan melihat isterinya duduk termenung di atas kerusi. Tertuduh bertanya kepada isterinya apa telah terjadi dan isterinya menjawab dua anak lelaki mereka bergaduh sehingga anak perempuan mereka dalam buaian terjatuh dan isterinya telah pukul dua anak lelaki dengan besi. Tertuduh terus mengambil besi yang sama lalu memukul isterinya. Lepas itu tertuduh telah menelefon adik perempuannya, bapa mertuanya dan talian 999. Itu adalah keterangan yang diberikan oleh tertuduh kepada SP15 semasa disoal siasat. Keterangan yang sama diceritakan oleh tertuduh dalam percakapan yang dirakamkan oleh SP15 daripada beliau.

[33] Saksi-saksi utama pihak pendakwaan terutama SP7, SP12, SP4 dan SP8 menyatakan bahawa keluarga tertuduh hidup dengan aman dan bahagia. Tertuduh dikatakan seorang yang alim dan beragama. Tertuduh dilihat sering membawa anak-anak lelakinya bersembahyang di surau dan masjid. Tertuduh juga dilihat sering membawa anak-anaknya bermain dan bersiar-siar di kawasan taman permainan di kawasan tempat tinggal mereka. Saksi-saksi menyatakan bahawa tertuduh amat menyayangi ahli keluarganya terutama tertuduh amat sayang kepada anak-anaknya. Masalah dalam keluarga tertuduh berpunca setelah beberapa orang pegawai bank datang ke rumah tertuduh untuk menuntut hutang sebanyak lebih kurang RM13,000 daripada isteri tertuduh. Mereka juga telah dimaklumkan bahawa rumah mereka mungkin akan terjejas jika hutang itu tidak dijelaskan. Hutang tersebut adalah hutang pinjaman kereta yang dibeli oleh SP4 atas nama isteri tertuduh. Masalah hutang ini telah sedikit sebanyak mendatangkan tekanan terutama kepada isteri tertuduh, si mati Mardziah bt Mansor.

[34] Selain daripada SP7, SP11, SP12 dan SP15, tidak ada saksi lain yang dapat menunjukkan siapakah yang telah mendatangkan kecederaan kepada empat mangsa tersebut. Daripada kata-kata yang terkeluar daripada mulut tertuduh sendiri, dapat disimpulkan setakat ini bahawa kecederaan anak-anak tertuduh telah disebabkan oleh si mati Mardziah bt Mansor dan kecederaan serta kematian si mati Mardziah bt Mansor adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh sendiri seperti diakui oleh beliau. Persoalannya sekarang benarkah kecederaan dan kematian tiga orang anak si mati bukan disebabkan oleh tertuduh? Walaupun punca kecederaan tiga anak tertuduh hanya datang daripada mulut tertuduh seorang, namun saya mendapati bahawa keterangan tersebut adalah munasabah dan boleh diterima berdasarkan kepada perkara-perkara yang berikut:

(a) Walaupun motif tidak menjadi salah satu intipati pertuduhan bunuh namun tiada terdapat motif atau sebab untuk tertuduh membunuh tiga orang anaknya yang menurut saksi-saksi amat disayangi oleh tertuduh.

(b) Kata-kata yang terkeluar daripada mulut tertuduh sebaik sahaja selepas kejadian boleh diterima sebagai keterangan di bawah s 6 Akta Keterangan 1950 oleh kerana apa yang dicakapkan oleh tertuduh sebaik selepas kejadian adalah fakta yang relevan. Keterangan yang sama telah diberikan oleh tertuduh kepada SP15 semasa disoal siasat dan dalam percakapan tertuduh kepada pihak polis.

(c) Ada kemungkinan cerita tertuduh munasabah bahawa Mardziah bt Mansor telah memukul anak-anaknya dengan besi buaian (P61) setelah dua anak lelaki tersebut menjatuhkan anak perempuannya dari atas buaian oleh kerana terdapat kesan cap jari Mardziah pada besi buaian tersebut.

(d) Pihak pendakwaan melalui saksi doktor pakar patologi, Dr Siew Sheue Feng (SP6) gagal memberitahu mahkamah mangsa manakah yang mendapat kecederaan terlebih dahulu dan mangsa mana yang telah meninggal dunia terlebih dahulu. Oleh itu ada kemungkinannya cerita tertuduh bahawa tiga anaknya mendapat kecederaan terlebih dahulu sebelum beliau memukul isterinya.

[35] Atas alasan-alasan yang tersebut di atas, saya mendapati bahawa pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan bahawa kecederaan-kecederaan yang dialami dan kematian si mati Muhammad Zamrie, Muhammad Zairie dan Intan Zaharah disebabkan oleh perbuatan tertuduh. Sebaliknya, saya berpuas hati bahawa kecederaan dan kematian si mati Mardziah bt Mansor adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh.

MENS REA

[36] Elemen keempat berkaitan dengan mens rea hanya terpakai bagi pertuduhan pertama sahaja iaitu bagi kematian ke atas mangsa Mardziah bt Mansor. Manakala bagi kematian tiga orang mangsa yang lain, elemen mens rea tidak lagi berkaitan memandangkan elemen ketiga gagal dibuktikan oleh pihak pendakwaan. Pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan bahawa kecederaan dan kematian tiga mangsa yang lain iaitu ketiga-tiga anak tertuduh adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh.

[37] Di dalam sesuatu kes bunuh, kelakuan tertuduh serta keadaan keseluruhan fakta persekitaran kejadian bunuh boleh dipertimbangkan oleh mahkamah bagi menentukan sama ada tertuduh mempunyai niat atau pengetahuan untuk membunuh si mati. YA Hakim Low Hop Bing (sekarang HMR) dalam kes *Public Prosecutor v Chong Chai* [2006] 3 MLJ 612; [2006] 6 CLJ 39 memutuskan seperti berikut mengenai elemen mens rea:

> [42] In my judgment, mens rea in the sense of intention or knowledge being a mental element and a question of fact is not capable of being established by way of direct evidence: Wing Commander Briggs in *Re Eric Woodford* [1946] 2 MLJ 19 at

p 21; [1946] 1 LNS 25. It has to be gathered from indirect evidence by reference to all the facts and circumstances prevailing in each particular case. In this regard, the accused's intention of causing bodily injury to the deceased may be gathered from the accused's act in particular and the entire evidence adduced for the prosecution in general.

[38] Dalam kes *Tham Kai Yau & Ors v Public Prosecutor* [1977] 1 MLJ 174; [1976] 1 LNS 159, YM Raja Azlan Shah FJ (sekarang DYMM Paduka Sri Sultan Perak) menyatakan:

Whether the offence is culpable homicide or murder depends upon the degree of risk to human life. If death is a likely result, it is a culpable homicide; if it is the most probable result, it is murder. Illustration (d) of s 300 of the Penal Code is a case of this description. Where the offender knows that the particular person injured is likely, either from peculiarity of constitution, immature age, or other special circumstances, to be killed by an injury which would not ordinarily cause death, it is murder... It is culpable homicide if the bodily injury intended to be inflicted is likely to cause death; it is murder, if such injury is sufficient in the ordinary course of nature to cause death.

[39] Dalam kes *Yeap Boon Hai v Public Prosecutor* [2010] 2 MLJ 433; [2010] 2 CLJ 338 keputusan Mahkamah Rayuan oleh YA Low Hop Bing HMR telah menjelaskan mengenai peruntukan yang sama seperti diputuskan dalam kes *Tham Kai Yau* seperti berikut:

[42] In *Tham Kai Yau*, Raja Azlan Shah FJ (now HRH the Sultan of Perak) delivered the judgment of the Federal Court and discussed in detail the distinctions between the two offences. The essential principles may be extracted as follows:

(a) whether the offence is culpable homicide or murder depends upon the degree of risk to human life. If death is likely result, it is culpable homicide, if it is the most probable result, it is murder.;

(b) in the last analysis, it is a question of degree of probability; and

(c) all cases falling within s 300 must necessarily fall within s 299, but all cases falling within s 299 do not necessarily fall within s 300.

[40] Penjelasan yang diberikan oleh Mahkamah Persekutuan dan oleh Mahkamah Rayuan tersebut di atas menunjukkan bahawa dalam penentuan niat seseorang, mahkamah perlu melihat kepada faktor darjah kemungkinan (*degree of probability*) tentang kematian mangsa yang disebabkan oleh perbuatan tertuduh. Jika kemungkinan sesuatu perbuatan itu boleh menyebabkan kematian adalah rendah (*likely*) maka tertuduh tidak berniat untuk membunuh. Tetapi jika sekiranya kemungkinan kematian adalah tinggi (*most probable*), maka dikatakan tertuduh itu sememangnya mempunyai niat untuk membunuh si mati.

[41] Begitu juga sekiranya perbuatan tertuduh dengan niat untuk membunuh ataupun dengan niat untuk mendatangkan bencana tubuh yang berkemungkinan menyebabkan kematian ataupun dengan pengetahuan bahawa perbuatan tersebut mendatangkan bencana tubuh yang pada lazimnya akan menyebabkan kematian, maka tertuduh dikatakan telah membunuh (lihat *Abd Razak bin Dalek v Public Prosecutor* [2011] 2 MLJ 237; [2010] 2 CLJ 956; *Aziz Mat Shah v Public Prosecutor* [2010] 4 CLJ 305).

[42] Berbalik kepada kes di hadapan mahkamah sekarang, saksi-saksi utama pihak pendakwaan memberitahu mahkamah bahawa tertuduh sendiri mengakui telah memukul isterinya dengan besi buaian. Keterangan tertuduh kepada pegawai penyiasat (SP15) mengakui beliau telah memukul isterinya dengan menggunakan besi buaian yang sama yang beliau katakan telah digunakan oleh isterinya untuk memukul anak-anaknya sebelum itu. Tertuduh ada pengetahuan bahawa besi buaian yang sama merupakan satu senjata maut jika dipukul ke arah bahagian kepala dan tengkuk manusia. Anak-anak beliau mati akibat dipukul dengan besi buaian yang sama. Oleh itu tertuduh sedia maklum bahawa sekiranya beliau memukul isterinya di bahagian kepala dan tengkuk, ini akan menyebabkan bencana tubuh yang berkemungkinan akan membawa kepada kematian isterinya. Tertuduh dalam kes ini telah memilih untuk menyerang bahagian tubuh badan isterinya yang terpenting (*vital part*) iaitu kepala dan tengkok isterinya. Ini terbukti melalui keterangan oleh doktor pakar patologi (SP6) yang memeriksa mayat si mati Mardziah bt Mansor di mana terdapat sejumlah 47 kesan kecederaan pada jasad si mati tersebut dan kecederaan parah di tengkuk dan kepala si mati disahkan sebagai kecederaan yang membawa kepada kematian si mati.

[43] Secebis lagi keterangan yang dapat menunjukkan niat tertuduh adalah melalui keterangan saksi Abu Zaar (SP12) yang menyatakan bahawa beliau mendengar tertuduh berkata kepada beliau jika sekiranya isteri tertuduh masih hidup, tertuduh meminta kepada beliau untuk terus membunuh isterinya itu. Keterangan ini dapat dibuat inferen yang munasabah oleh mahkamah ini bahawa sememangnya tertuduh mempunyai niat untuk membunuh isterinya atau sekurang-kurangnya mempunyai niat untuk mendatangkan kecederaan tubuh badan yang berkemungkinan besar akan membawa kepada kematian isterinya.

[44] Setelah meneliti keterangan berkaitan tingkah laku tertuduh serta keseluruhan keadaan kejadian dalam kes ini, saya berpuas hati bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan tertuduh mempunyai niat untuk membunuh isterinya, iaitu terjatuh di bawah s 300(a) Kanun Keseksaan atau sekurang-kurangnya mempunyai niat untuk mendatangkan bencana tubuh yang mungkin membawa kepada kematian isterinya, iaitu terjatuh di bawah s 300(d) Kanun Keseksaan.

[45] Oleh yang demikian, atas alasan-alasan tersebut di atas dan setelah membuat penilaian yang maksima keterangan saksi-saksi pihak pendakwaan, saya mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh bagi pertuduhan pertama iaitu membunuh mangsa Mardziah bt Mansor. Oleh itu tertuduh diperintahkan untuk membela diri atas pertuduhan pertama tersebut. Setelah membuat pertimbangan yang sama, saya mendapati bahawa pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan kes prima facie terhadap tertuduh bagi pertuduhan kedua, ketiga dan keempat yang berkaitan dengan kematian si mati Muhammad Zamrie bin Mohd Zahari, Muhammad Zairie bin Mohd Zahari dan Intan Zaharah bt Mohd Zahari. Tertuduh dengan itu dibebas dan dilepaskan atas tiga pertuduhan tersebut tanpa dipanggil untuk membela diri.

KES PEMBELAAN

[46] Tertuduh memilih untuk memberi keterangan membela dirinya secara bersumpah dari kandang saksi. Keterangan tertuduh secara ringkasnya adalah seperti berikut:

(a) Beliau tinggal di rumah tempat kejadian No 80, Jalan Pulasan 29, Taman Kota Masai bersama isterinya Mardziah bt Mansor dan tiga orang anak. Mereka sekeluarga telah tinggal di alamat rumah tersebut yang dibeli oleh tertuduh di atas nama isterinya selama empat bulan sebelum kejadian.

(b) Beliau berkahwin dengan isterinya dalam tahun 1998 atas dasar cinta. Kehidupan keluarga mereka bahagia dan beliau amat menyayangi ahli keluarganya terutama tiga orang anaknya. Beliau selalu bawa anak pergi ke masjid dan ajar mereka hal agama untuk menjadi seorang yang alim.

(c) Isteri beliau ada menghadapi masalah berkaitan dengan hutang pembelian sebuah kereta jenis Mazda yang dibeli oleh bapa mertuanya (SP4) atas nama isteri beliau. Pertengahan Februari beberapa pegawai dari AmBank ada datang ke rumah mencari isterinya untuk meminta isterinya menjelaskan hutang tersebut anggaran berjumlah RM13,000. Hutang isteri beliau akan membabitkan rumah mereka jika hutang itu gagal dibayar.

(d) Beliau dan isteri serta anak-anak telah balik ke Kota Tinggi untuk untuk berjumpa dengan bapa mertuanya bagi berbincang mengenai hutang tersebut. Bapa mertuanya enggan untuk menjelaskan hutang itu dengan menyatakan hutang itu atas nama anaknya Mardziah dan bapa mertuanya menyuruh tertuduh dan Mardziah menyelesaikan hutang itu sendiri.

(e) Isteri beliau ada beberapa kali mendesak beliau supaya tolong beliau membayar hutang AmBank tersebut tetapi beliau tidak bersetuju kerana

wang beliau diperlukan sebagai modal pusingan perniagaan beliau bersama Mahadi bin Mansor (SP8);

(f) Pada petang hari kejadian jam lebih kurang 6 petang beliau sekeluarga menonton tv sambil minum petang di tingkat bawah rumah mereka. Sekali lagi isteri beliau mendesak supaya membayar hutang kepada AmBank tersebut. Beliau beritahu isteri beliau bahawa beliau tidak mahu membayar hutang tersebut. Isteri beliau naik marah dan bising-bising kepada beliau. Beliau dan dua anak lelaki naik ke tingkat atas dan menonton tv dalam bilik tidur utama untuk mengelakkan pertengkaran dengan isteri beliau. Anak perempuan beliau masa itu sedang tidur dalam buaian di tingkat bawah.

(g) Waktu azan Maghrib, isteri beliau panggil dua anak lelaki beliau turun ke bawah dengan anggapan beliau bahawa isteri beliau mahu memandikan dua anak tersebut. Dua anak lelaki beliau turun ke bawah manakala beliau terus berada di bilik tidur utama di tingkat atas.

(h) Selepas waktu Maghrib iaitu lebih kurang 15–20 minit anak-anak lelakinya turun ke bawah, beliau mendengar anak sulung beliau berteriak memberitahu 'Abah, emak pukul adik'. Beliau tidak tahu ketika itu anak sulung beliau sedang berada di mana. Beliau tidak ambil kisah bila anak sulungnya memberitahu isterinya memukul anak oleh kerana isterinya biasa memukul anak-anak oleh kerana dua anak lelaki beliau memang nakal dan mereka memang suka mengadu kepada beliau bila dipukul. Oleh itu bila anak sulung beritahu isterinya pukul adik, beliau tidak terus turun ke bawah.

(i) Beliau kemudian mendapati anak-anaknya tidak naik ke tingkat atas selepas mandi seperti biasa oleh kerana baju mereka berada di bilik tidur utama di tingkat atas. Beliau pun turun ke bawah untuk membantu memandikan dua anaknya. Tiba di separuh tangga, beliau melihat anak sulungnya tertiarap di atas karpet di ruang tamu dengan kepalanya berdarah. Manakala beliau melihat anak keduanya dalam keadaan terlentang di sebelah anak sulungnya. Beliau turut melihat isteri beliau duduk dalam keadaan termenung di atas kerusi memandang ke arah anak-anak beliau;

(j) Beliau masih berada di atas tangga dan bertanya kepada isteri beliau apa yang telah berlaku. Isteri beliau menjawab bahawa dua anak lelaki mereka bergurau sehingga menyebabkan buaian anak bongsu mereka terbalik. Bila beliau bertanya kenapa kepala anak-anak mereka berdarah, isterinya menjawab 'Aku pukul dengan besi buai'. Mendengar jawapan isterinya tersebut, beliau menjadi sangat marah dan terus meluru turun ke bawah. Beliau terus mengambil besi buaian yang berada di hadapan isterinya lalu terus tanpa berfikir panjang, memukul isterinya yang

sedang duduk di kerusi. Isterinya bangun dari kerusi dan beliau pukul isterinya lagi. Beliau pukul isterinya lagi sehingga isterinya jatuh ke atas lantai.

(k) Beliau kemudian pergi melihat keadaan anak-anak beliau. Beliau panik dan menjerit meminta tolong daripada jiran-jiran beliau apabila melihat keadaan anak-anaknya sedang nazak. Selepas masuk semula baru beliau melihat anak perempuan beliau yang disangkakan sedang tidur. Apabila beliau mengangkat anak tersebut didapati anaknya telah tidak bernyawa lagi.

(l) Beberapa orang jiran telah datang ke rumah beliau. Beliau beritahu jiran-jiran bahawa beliau telah pukul isterinya kerana isterinya telah memukul anak-anaknya hingga mati. Dalam keadaan panik beliau telah menghubungi adik perempuan beliau (SP11) dan bapa mertua beliau (SP4) memberitahu akan kejadian yang berlaku. Beliau turut menelefon ke talian 999 untuk meminta bantuan ambulan dan polis.

(m) Beliau telah ditangkap oleh polis semasa berada di rumah pada malam yang sama. Beliau telah disoal siasat dan beliau telah menceritakan apa sebenarnya yang telah berlaku iaitu seperti keterangan beliau dalam mahkamah. Beliau telah memberikan percakapan kepada polis (eksh D75) dan memberitahu perkara yang sama seperti keterangan beliau di mahkamah dan semasa disoal siasat. Beliau telah memberi kerjasama sepenuhnya dalam siasatan yang dilakukan oleh pihak polis termasuk untuk menjalani ujian DNA di Hospital Sultanah Aminah.

[47] Semasa disoal balas, tertuduh tidak bersetuju dengan cadangan Tuan TPR bahawa dia berasa marah kepada isterinya kerana desakan isterinya beberapa kali meminta beliau tolong membayarkan hutang isterinya kepada AmBank. Beliau tidak bersetuju dengan syor bahawa beliau sebenarnya tidak hilang kawalan dan kewarasan dirinya semasa melihat anak-anaknya telah mati dipukul oleh isteri beliau. Tertuduh menyatakan bahawa setelah isterinya memberitahu dia telah pukul anak-anak dengan besi buaian dan keadaan anak-anak yang terbaring berlumuran darah di kepala, beliau terus jadi hilang pertimbangan dan tidak pergi memeriksa anak-anaknya terlebih dahulu. Sebaliknya beliau terus menyerang isteri beliau menggunakan besi buaian yang sama yang digunakan oleh isteri beliau untuk memukul anak-anaknya. Tertuduh juga tidak bersetuju beliau pukul isteri kerana marah didesak oleh isteri untuk membayar hutang bank. Tertuduh juga menafikan keterangan saksi Abu Zaar (SP12) yang mangatakan beliau suruh saksi SP12 itu membunuh isterinya jika didapati isteri beliau belum mati. Tertuduh juga menyatakan masalah hutang kereta isterinya telah berlaku sejak sebelum beliau berkahwin lagi dan masalah hutang kereta tersebut bukanlah alasan beliau memukul isterinya. Beliau memukul isterinya oleh kerana isterinya telah memukul anak-anaknya sehingga mati.

[48] Pihak pembelaan telah memanggil seorang saksi seorang pakar psikiatri, Dr S Jeyarajah a/l M Selvadurai ('SD2') dari Klinik Pakar J Rajah. Saksi SD2 telah membuat pemeriksaan dan menemuduga tertuduh pada 11 Mei 2010 di Penjara Kampong Gajah, Kluang, Johor. Saksi juga telah menemuduga adik tertuduh iaitu Sarimah Embong (SP11) pada 16 Mei 2010, menemuduga jiran terdahulu tertuduh yang bernama Mohamed bin Ahmad pada 16 Mei 2010 dan menemuduga jiran tertuduh sekarang yang bernama Mohd Harani bin Abdul Shukol pada 19 Mei 2010. Selain daripada itu, SD2 telah dibekalkan dengan sesalinan percakapan tertuduh kepada pihak polis bertarikh 14 Mac 2010 (D75) dan juga sesalinan fakta ringkas kes yang disediakan oleh peguambela tertuduh. Berdasarkan kepada perkara-perkara yang tersebut di atas, saksi SD2 telah menyediakan satu laporan pemeriksaan pakar psikiatri terhadap tertuduh di eksh D76.

[49] Selain menemuduga tertuduh, SD2 telah menjalankan dua ujian ke atas tertuduh iaitu yang dipanggil 'Mental State Examination' dan 'Mini Mental State Examination' ('MMSE'). Hasil pemeriksaan dan temuduga yang dijalankan serta berpandukan kepada D75 serta ringkasan fakta kes, SD2 telah membuat rumusan seperti berikut dalam keterangannya di mahkamah dan juga dalam laporan pakar beliau, D76:

> Summary: Mohd Zahari is a normal adult Malay gentlemen. He was a good husband, father and provider who loved his wife, children and family members. He did not exhibit any symptom of aggressiveness in the past and showed no evidence of any mental disorder on examination. On the day of the incident, Mohd Zahari came downstairs to suddenly find his children bleeding on the floor. He questioned his wife and in a fit of rage, he hit his wife.
>
> Opinion: Mohd Zahari was shocked to see his beloved children lying in a pool of blood on the carpet. His emotions overwhelmed him, he lost control of his inhibition, reasoning and judgment as result of the sudden mental trauma. He just acted out under grave and sudden provocation.
>
> At that point in time, he was not aware of the nature of his action and its consequences. It is well established that any person who is otherwise normal can react violently under severe emotional trauma and sudden provocation and temporarily loose control of his reasoning and judgment.

[50] Itu adalah pendapat dan pandangan yang telah diberikan oleh SD2 terhadap tertuduh hasil daripada pemeriksaan dan temuduga yang telah dilakukan oleh saksi SD2 tersebut. Keterangan saksi SD2 tersebut cuba dicabar oleh Tuan TPR atas alasan bahawa temuduga dan pemeriksaan yang dilakukan oleh SD2 hanya baru-baru ini sahaja iaitu dalam bulan Mei 2010, manakala kejadian pembunuhan telah berlaku dalam tahun 2006. Saksi SD2 menyangkal syor Tuan TPR bahawa laporan dan pendapat beliau tidak tepat oleh sebab perbezaan jarak masa tersebut. SD2 menegaskan bahawa

pandangan dan dapatan beliau terhadap tertuduh tetap sama dan tidak berbeza sekiranya fakta kejadian serta hasil temuduga beliau dengan saksi-saksi adalah sama.

[51] Tuan TPR terpelajar pada mulanya ingin memanggil saksi bagi menyanggah (*rebuttal witness*) keterangan dan dapatan yang dibuat oleh saksi SD2 selaras dengan peruntukan di bawah s 182 Kanun Prosedur Jenayah. Tuan TPR memohon tangguhan untuk memanggil saksi *rebuttal* tersebut. Namun apabila kes ini dipanggil semula untuk sambung pendengaran pada 22 Jun 2010, Tuan TPR memaklumkan bahawa pihak pendakwaan tidak bercadang untuk meneruskan dengan memanggil mana-mana saksi *rebuttal* tersebut. Pihak-pihak telah bersedia untuk mengemukakan hujahan masing-masing di akhir kes. Bagaimanapun, sebelum pihak-pihak meneruskan dengan hujahan mereka, mahkamah telah bertindak selaras dengan peruntukan di bawah s 158 Kanun Prosedur Jenayah meminda pertuduhan pertama tersebut terhadap tertuduh. Pertuduhan pindaan kepada pertuduhan pertama tersebut seperti tertera di perenggan 4 di awal penghakiman ini. Setelah pertuduhan pindaan tersebut dibacakan, tertuduh telah memilih untuk mengaku salah.

[52] Seksyen 158 Kanun Prosedur Jenayah memperuntukkan seperti berikut:

> 158 Court may alter or add to charge
>
> (1) Any Court may alter or add to any charge at any time before judgment is pronounced.
>
> (2) Every such alteration or addition shall be read and explained to the accused.

PEMBELAAN BANGKITAN MARAH YANG BESAR DAN MENGEJUT

[53] Pembelaan tertuduh adalah berlandaskan kepada pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut (*sudden and grave provocation*) iaitu seperti diperuntukkan di bawah Kecualian 1 kepada s 300, yang menyebutkan:

> Exception 1 — Culpable homicide is not murder if the offender, whilst deprived of the power of self control by grave and sudden provocation, causes the death of the person who gave the provocation, or causes the death of any other person by mistake or accident.

[54] Dalam keterangan membela dirinya, tertuduh menyatakan beliau tidak sengaja telah memukul isterinya disebabkan perasaan marah serta hilang pertimbangan apabila melihat anak-anaknya mati bergelimpangan dan mendapat tahu isterinya yang telah memukul mereka sehingga mati. Fakta tertuduh amat menyayangi anak-anaknya telah dikemukakan melalui saksi-saksi jiran dan bapa mertuanya, adik ipar beliau serta adik perempuan

tertuduh sendiri. Fakta ini juga tidak disangkal oleh pihak pendakwaan. Oleh itu setelah mengetahui isterinya telah memukul mati anak-anak kesayangan beliau, tertuduh terus tanpa berfikir panjang, mengambil besi buaian yang sama lalu memukul isterinya. Kejadian ini berlaku secara tiba-tiba dan tidak ada perancangan awal untuk membunuh isteri beliau.

[55] Keadaan 'mental state' tertuduh pada waktu itu telah diterangkan oleh saksi SD2 yang pakar dalam bidang psikiatri. Kepakaran saksi serta pandangan dan pendapat saksi ini tidak dicabar oleh pihak pendakwaan. Saksi SD2 menyatakan tertuduh telah secara tiba-tiba (*in a fit of rage*) memukul isterinya setelah diberitahu isterinya telah memukul anak-anaknya sehingga mati. Saksi SD2 memberi pendapat beliau bahawa tindakan tertuduh memukul isterinya itu telah berlaku akibat daripada 'grave and sudden provocation' dan beliau dalam keadaan tidak mengetahui keadaan dan akibat daripada perbuatan beliau tersebut. Saksi SD2 seterusnya menyatakan bahawa seseorang yang pada kebiasaannya normal boleh bertindak dengan ganas dalam keadaan 'severe emotional trauma and sudden provocation and temporarily loose control of his reasoning and judgment'.

[56] Beban untuk membuktikan pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut ini adalah terletak di bahu tertuduh atas dasar imbangan kebarangkalian (*balance of probabilities*). Prinsip utama bagi menggunapakai pembelaan ini adalah kejadian pembunuhan tersebut hendaklah berlaku dengan secara tiba-tiba dan menyebabkan seseorang itu hilang kawalan dirinya atau hilang kewarasannya. Persoalan sama ada bangkitan marah itu yang besar dan mengejut sehingga membolehkan kesalahan mematikan orang itu tidak terjumlah kepada kesalahan membunuh adalah satu persoalan fakta (lihat kes *Chian Swee Ong v Public Prosecutor* [2010] 1 MLJ 16; [2010] 3 CLJ 799 (MR)).

[57] Dalam kes *Bala anak Matik v Public Prosecutor* [2006] 3 MLJ 516; [2006] 2 CLJ 229 YA Zulkefli Makinudin HMR (sekarang HMP) telah membuat keputusan mengenai isu pembelaan yang sama, seperti berikut:

> Based on the above cited case authorities it is clear that the threshold where the appellant in the present case must satisfy the court is on the balance of probabilities that the injuries that he had inflicted on the two deceased persons were as a result of grave and sudden provocation and not merely to cast a reasonable doubt on the prosecution case...

[58] Ujian yang terpakai bagi pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut ini telah dijelaskan oleh Mahkamah Agung dalam kes *Lorensus Tukan v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 251; [1988] 1 CLJ 143 seperti berikut:

The test of 'grave and sudden' provocation is whether a reasonable man, belonging to the same class of society as the accused, placed in the situation in which the accused was placed would be so provoked as to lose his self control (see *Nanavati v State of Maharashtra* (7)). This test has been adopted and applied by the courts in this country …

[59] Dalam kes *Chan Kwee Fong v Public Prosecutor* [2010] 1 MLJ 441; [2010] 3 CLJ 671, YA Abdul Malik Ishak HMR telah memperjelaskan dengan panjang lebar mengenai pembelaan provokasi dalam memberikan keputusan di Mahkamah Rayuan, seperti berikut:

[111] If the defence of grave and sudden provocation is successfully pleaded, it has the effect of reducing the offence of murder to culpable homicide not amounting to murder. But not every type of conduct will amount to provocation under the law. No matter how extreme the provocation is, the Exception will not triggered if the accused has not actually lost his or her self-control as a result of the provocation.

[112] Exception 1 to s 300 of the Penal Code stipulates that provocation has to be 'grave'. But what constitutes 'grave' is not defined and it is basically a question of fact to be decided on the facts of each particular case. The test to determine what amounts to grave provocation is by asking, according to the case of *Public Prosecutor v Abdul Razak bin Dalek* [2007] 2 MLJ 255 at p 299; [2006] 4 CLJ 129 at p 192, this simple question, per Jeffrey Tan J (now JCA):

A good test for deciding whether the provocation was grave or not is this: 'Is a reasonable man likely to lose self-control as a result of such provocation'.

[113] If the answer is in the positive, then the provocation is said to be grave.

[114] What is said to be of grave provocation to one person may not be so to another. Thus, the reasonableman test would depend on so many factors such as the circumstances in which the provocation was offered, any past conduct between the parties which may add a different complexion to the provocative episode and the relationship of the parties themselves.

[115] Exception 1 to s 300 of the Penal Code makes reference to the requirements that the provocation has to be 'sudden'. What is 'sudden' must surely be 'unexpected' and it has to occur within a short period of time before the killing (*Chong Teng v Public Prosecutor* [1960] MLJ 153; *Lorensus Tukan v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 251; [1988] 1 CLJ 143; [1988] 1 CLJ (Rep) 162; *Che Omar bin Mohd Akhir v Public Prosecutor* [1999] 2 MLJ 689; [1999] 2 CLJ 780; and *Public Prosecutor v Abdul Razak Dalek*). And according to Subba Rao J, in *KM Nanavati v State of Maharashtra* AIR 1962 SC 605 at p 630:

The fatal blow should be clearly traced to the influence of passion arising from that provocation and not after the passion had cooled down by lapse of time, or otherwise giving room and scope for premeditation and calculation.

[116] The pertinent question to pose would be, 'Whether the accused was still deprived of his power of self control at the time of the killing?' Authorities like *Public Prosecutor v Lim Eng Kiat* [1995] 1 MLJ 625; *Lim Chin Chong v Public Prosecutor*

A [1998] 2 SLR 794; and *Che Omar bin Mohd Akhir v Public Prosecutor* laid down the following principle of law. And that would be this. The longer the time gap between the provocative episode and the homicidal act, the more likely that it will be construed that the accused had killed due to premeditation or revenge.

B [117] Pure and simple, under Exception 1 to s 300 of the Penal Code, the defence relates to a loss of self control brought about by the provocation. And the accused must identify the provocative incident that gave rise to a loss of self control. And the number of wounds inflicted on the deceased may be evidence after the event to show that the accused had lost his self control. But if the accused had not lost self control, then the defence of grave and sudden provocation would fail.

C

[60] Berbalik kepada kes di hadapan mahkamah sekarang, saya mendapati bahawa pihak pembelaan telah berjaya membuktikan pembelaan bangkitan marah yang besar dan mengejut di bawah Kecualian 1 kepada s 300 Kanun
D Keseksaan di atas imbangan kebarangkalian. Oleh itu tertuduh terlepas daripada kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan. Atas alasan-alasan tersebut saya telah menggunakan budi bicara di bawah s 158 Kanun Prosedur Jenayah untuk meminda pertuduhan terhadap tertuduh kepada kesalahan mematikan orang tidak terjumlah kepada kesalahan
E membunuh iaitu satu kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan.

[61] Saya memilih untuk meminda pertuduhan pada peringkat ini di bawah s 158 Kanun Prosedur Jenayah dan tidak menggunakan peruntukan di bawah s 169 Kanun Prosedur Jenayah disebabkan untuk memberi peluang kepada
F kedua-dua pihak untuk sama ada memanggil semula mana-mana saksi yang telah memberi keterangan atau memanggil mana-mana saksi lain di bawah s 162(1) Kanun Prosedur Jenayah yang berkaitan dengan pertuduhan pindaan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan tersebut sekiranya tertuduh tidak mengaku salah terhadap pertuduhan pindaan tersebut. Manakala di bawah
G s 169 Kanun Prosedur Jenayah tiada peluang seperti ini kepada kedua-dua pihak.

HUKUMAN

H

[62] Setelah tertuduh mengaku salah terhadap pertuduhan pindaan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan, tugas mahkamah seterusnya adalah untuk menjatuhkan hukuman ke atas tertuduh menurut undang-undang.

I **[63]** Peguambela terpelajar bagi tertuduh telah mengemukakan mitigasi terhadap hukuman seperti berikut:

(A) Latar belakang OKT dan Fakta Mitigasi

(i) OKT pada masa kejadian iaitu 11/3/2006 berusia 36 tahun;

(ii) OKT telah mengahwini Mardziah Bte Mansor (Si mati) pada 1998 atas dasar cinta dan telah dikurniakan dengan 3 orang anak (2 lelaki dan 1 perempuan);

(iii) OKT adalah merupakan suami dan bapa yang baik serta bertanggungjawab dan diakui oleh ahli keluarga dan jiran tertangga;

(iv) OKT amat menyayangi isteri dan anak-anaknya;

(v) OKT telah diakui oleh keluarga dan jiran sebagai seorang yang alim dan selalu ke Masjid. OKT juga turut mendidik anak-anaknya agar menjadi seorang yang alim dengan membawa mereka ke Masjid;

(vi) Akibat dari kejadian yang menyayat hati ini, OKT telah kehilangan seluruh ahli keluarganya;

(vii) Kejadian yang menyayat hati ini berpunca dari hutang kereta Mazda No JBT 9809 yang mana bapa mertua OKT (SP4 — Mansor bin Man) telah menggunakan nama Mardziah Bte Mansor (Si mati) mengakibatkan Si mati mengalami tekanan perasaan apabila OKT enggan membayar baki hutang kereta bagi pihak bapa mertuanya;

(viii) Tindakan OKT yang memukul isterinya sehingga menyebabkan kematian adalah akibat 'sudden and grave provocation' apabila melihat kesemua anak-anak kesayangannya berlumuran darah kerana tindakan isterinya yang memukul mereka terlebih dahulu;

(ix) OKT semasa kejadian mempunyai perniagaan sendiri;

(x) OKT tidak pernah mempunyai kesalahan lampau dan ini adalah kesalahan pertamanya;

(xi) Sebaik sahaja kejadian yang menyayat hati ini berlaku, OKT telah membuat panggilan 999 untuk bantuan ambulans dan polis;

(xii) Apabila polis tiba, beliau tidak melarikan diri dan menyerah diri dan memberi kerjasama yang penuh kepada pihak polis. Kami harap faktor ini diambilkira sebagai faktor untuk peringanan hukuman. Kami dengan rendah diri merujuk kepada kes *Public Prosecutor v Jessica Lim Lu Ping & Anor* [2004] 2 CLJ 763 di mana fakta OKT memberi kerjasama kepada pihak polis telah diambil kira sebagai faktor peringanan hukuman.

(xiii) OKT telah insaf atas kejadian in yang tidak diingini. Dari tarikh OKT menyerah diri hingga sekarang, OKT telah menerima hukumannya di mana OKT telah berada dalam keadaan emosi yang tertekan kerana terpaksa berhadapan dengan kemungkinan dikenakan hukuman gantung. Malah, kejadian ini adalah merupakan satu sejarah hitam kepada OKT untuk selama-lamanya. Kami sekali lagi ingin merujuk kepada kes *Public Prosecutor v Jessica Lim Lu Ping* yang mana YA Hakim telah menyatakan seperti berikut:

> ... A further point I considered in the sentence I meted out to the accused in this case was the fact that till the day of sentencing from the date of his arrest i.e from 5 June 2002 to 26 February 2004 the accused had to endure the emotional punishment of being in a state of mind as if the hangman's nose was already around his neck except that the trap door was not sprang open yet. This mental state is enough emotional punishment to crush the mental and

physical resources of any individual and destroy a person which will most likely leave a mental scar for the rest of his life. The accused was not a habitual criminal, this being his first offence, and, hopefully, his last if his rehabilitation in prison succeeds. In the circumstances, in my view, this state of emotional punishment suffered before the reduction in the gravity of the charge was also a factor to be considered in deciding upon the sentence …

(B) Tren Hukuman

Untuk membantu mahkamah, kami perturunkan hukuman-hukuman yang dijatuhkan oleh beberapa mahkamah di Malaysia yang mana hukumannya adalah dalam lingkungan 8 hingga 10 tahun:

(i) *Tham Kai Yau & Ors v Public Prosecutor* [1977] 1 MLJ 174 (FC) bicara penuh dihukum 10 tahun penjara;

(ii) *Public Prosecutor v Nazarudin bin Ahmad & Ors* [1993] 2 MLJ 9 dikenakan hukuman bagi OKT 1 merupakan pesalah pertama 8 tahun penjara, OKT 2 yang mempunyai kesalahan lampau 9 tahun penjara dan OKT 3 merupakan pesalah muda dan pesalah pertama 5 tahun penjara;

(iii) Keratan Akhbar *New Straits Times* 'Settler Jailed 10 Years for Killing Wife's Lover' — 10 tahun penjara;

(iv) Keratan akhbar *New Straits Times* 'Two Get 10 Years for Causing Death of Sales Promoter' — 10 tahun penjara;

(v) Keratan akhbar *New Straits Times* 'Man Gets 10 Years For Killing Lover' — 10 tahun penjara;

(vi) *Pendakwa Raya lwn Chan Akau* [2000] 4 MLJ 471 (HC) — 10 tahun penjara atas OKT 1 pesalah pertama;

(vii) *Public Prosecutor v Pujiono bin Kamsan & Ors* [2003] 5 MLJ 475 OKT 2 dihukum 9 tahun penjara, OKT 1 dihukum 10 tahun penjara dan OKT 3 dihukum 11 tahun penjara;

(viii) *Public Prosecutor v Tan Chee Seng & Ors* [2004] 1 MLJ 392 (HC) di mana OKT 1 dan OKT 3 dihukum 8 tahun penjara dan OKT 2 dihukum 6 tahun penjara;

(ix) *Pendakwa Raya lwn Soo Tai Leng* [2005] 7 MLJ 363 (HC) dihukum 8 tahun penjara;

(x) *Public Prosecutor v Razak Basuni & Ors* [2005] 7 MLJ 436 di mana OKT 1 dan OKT 3 dihukum 10 tahun penjara dan OKT 2 dihukum 11 tahun penjara;

(xi) *Public Prosecutor v Wong Wei Choon* [2007] 8 MLJ 301 di mana OKT pesalah muda dan ada kesalahan lampau dihukum 6 tahun penjara;

(xii) *Public Prosecutor v Kammoon Wannga & Anor* MT Kangar Kes No 45–4–2006 (unreported) di mana OKT 1 dihukum 8 1/2 tahun penjara dan OKT 2 dihukum 8 tahun penjara; dan

(xiii) *Public Prosecutor v Lu Kin Koh* MT Sibu Kes No 45–7–2007 (unreported) dihukum 10 tahun penjara.

[64] Peguambela tertuduh turut memberitahu mahkamah ini bahawa tertuduh pada awal permulaan kes telah membuat representasi untuk mengaku salah terhadap pertuduhan pertama tersebut di bawah s 304(a) atau 304(b) Kanun Keseksaan dan tiga pertuduhan lain ditarik balik. Representasi tertuduh tersebut bagaimanapun telah ditolak. Sekiranya representasi tertuduh diterima tertuduh telah lebih awal mengaku salah terhadap pertuduhan pertama setelah pindaan dibuat dan ini tentu akan dapat menyelamatkan masa dan perbelanjaan semua pihak termasuk mahkamah.

[65] Adalah diperhatikan bahawa kes-kes yang dirujuk oleh peguambela terpelajar di bawah tajuk 'Tren hukuman' adalah merupakan sebahagian besarnya kes-kes yang telah lama diputuskan oleh mahkamah. Kes yang terbaru adalah dalam tahun 2007, tiga tahun yang lalu. Tidak diketahui apakah alasan hakim bicara dalam kes-kes tersebut menjatuhkan hukuman seperti yang dikenakan ke atas tertuduh-tertuduh di dalam kes-kes tersebut. Nampaknya, peguambela hanya telah memetik keputusan kes-kes yang memihak kepada anak guamannya sahaja. Terdapat beberapa kes lain yang mana hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim bicara jauh melebihi hukuman antara 8–11 tahun yang dikenakan dalam kes-kes yang dipetik oleh peguambela tersebut, lebih-lebih lagi selepas kuat kuasanya pindaan terhadap s 304(a) Kanun Keseksaan yang menambah had maksima hukuman kepada 30 tahun. Walaupun pindaan tersebut tidak berkuat kuasa secara kebelakangan sehingga mencakupi kes terhadap tertuduh dalam kes kita sekarang, namun melalui pindaan tersebut menunjukkan niat Parlimen agar kesalahan ini dapat dipandang dengan lebih serius supaya tempoh hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah sebelum ini dapat ditingkatkan.

[66] Tuan TPR dalam rayuannya untuk memberatkan hukuman ke atas tertuduh berhujah seperti berikut:

(a) Walau berapa berat pun hukuman yang dijauhkan oleh mahkamah ke atas tertuduh namun tidak akan dapat untuk mengembalikan semula si mati. Tiada kaedah matematik untuk mengukur hukuman yang wajar dikenakan ke atas tertuduh. Mahkamah masih terikat dengan prinsip-prinsip penghukuman yang telah diperakui dalam kes *R v Kenneth John Ball* (1951) 35 Cr App R 164 dan *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256; [1976] 1 LNS 102.

(b) Mahkamah hendaklah memberi pertimbangan yang lebih utama kepada prinsip kepentingan awam berbanding dengan kepentingan terhadap tertuduh sendiri. Kepentingan awam hanya akan terjaga sekiranya mahkamah mengenakan hukuman yang setimpal ke atas tertuduh sepadan dengan jenayah yang telah dilakukan. Hukuman maksima yang boleh dikenakan adalah 20 tahun penjara.

(c) Kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh dengan mematikan orang adalah satu kesalahan yang serius dan mahkamah wajar memberikan perhatian yang serius dalam menentukan hukuman yang setimpal terhadap tertuduh. Jenayah bunuh dan bunuh tanpa niat berleluasa kebelakangan ini, maka hukuman berat wajar dijatuhkan untuk memberi pengajaran kepada tertuduh serta tauladan kepada mereka yang mempunyai tendensi untuk melakukan kesalahan yang serupa.

(d) Tertuduh walaupun seorang yang alim dan beriman namun telah tergamak untuk membunuh isterinya yang dikahwini selama lebih tujuh tahun sehingga memperolehi tiga orang anak. Si mati telah mengalami kecederaan yang banyak dan pelbagai.

(e) Kes-kes yang dirujuk oleh peguambela kesemuanya keputusan Hakim Mahkamah Tinggi yang tidak mengikat mahkamah ini. Mahkamah ini mempunyai kuasa yang mutlak dan tidak boleh diganggu oleh mana-mana pihak dalam menjatuhkan hukuman yang sewajarnya.

[67] Dalam kes *Tan Lay Chen v Public Prosecutor* [2001] 1 MLJ 135; [2000] 4 CLJ 492, YA Augustine Paul HMT (ketika itu) telah menghuraikan maksud 'pass sentence according to law' yang terdapat di bawah s 183 Kanun Prosedur Jenayah dalam situasi tertuduh mengaku salah terhadap pertuduhan, seperti berikut:

> The phrase 'pass sentence according to law' in the subsection means that the sentence imposed must not only be within the ambit of the punishable section but it must also be assessed and passed in accordance with established judicial principles (see *Re Chang Cheng Hoe & Ors* [1966] 2 MLJ 252; [1966] 1 LNS 155, *Public Prosecutor v Jafa bin Daud* [1981] 1 MLJ 315; [1981] 1 LNS 28, *Philip Lau Chee Heng v Public Prosecutor* [1988] 3 MLJ 107; [1982] 2 CLJ 873; [1988] 2 CLJ (Rep) 144). The assessment of a sentence in accordance with judicial principles clearly contemplates, inter alia, a consideration of the mitigating circumstances in favour of the person to be sentenced. It is generally accepted that an accused person should be given credit or discount for pleading guilty (see *Sau Soo Kim v Public Prosecutor* [1975] 2 MLJ 134; [1975] 1 LNS 158, *Public Prosecutor v Sulaiman bin Ahmad* [1993] 1 MLJ 74, *Public Prosecutor v Ravindran & Ors* [1993] 1 MLJ 45; [1992] 1 LNS 47). However, it is not a strict rule as the court may, in the exercise of its discretion, refuse to grant any discount in an appropriate case (see *Zaidon Shariff v Public Prosecutor* [1996] 4 CLJ 441, *Lee Say & Ors v PP* [1985] 2 CLJ 155; [1985] CLJ (Rep) 683). The severity of the offence may outweight the mitigating effect of a guilty plea (see *Loh Hock Seng & Anor v Public Prosecutor* [1980] 2 MLJ 13; [1979] 1 LNS 48; *Public Prosecutor v Oo Leng Swee & Ors* [1981] 1 MLJ 247; [1981] 1 LNS 109). Where public interest demands a deterrent sentence in the circumstances of a particular case, then the effect of a guilty plea must also give way (see *Sim Gek Yong v Public Prosecutor* [1995] 1 SLR 537, *R v Costen* (1989) 11 Cr App R (S) 182). Thus, there can be no automatic rule that a guilty plea on its own entitles an accused to a lesser punishment (see *Public Prosecutor v Govindnan Chinden Nair* [1998] 2 CLJ 370). Be that as it may, as I said earlier it must not be overlooked that the

general rule is that an accused should be given a lesser punishment for pleading guilty. There can, as I have said, be a departure from this general rule. However, there must be good reasons for doing so.

[68] Setelah menimbangkan semua faktor terutamanya faktor kepentingan awam, faktor-faktor mitigasi oleh peguambela tertuduh serta keseluruhan keadaan khas dalam kes ini, saya menjatuhkan hukuman penjara 12 tahun berkuat kuasa sejak tarikh tertuduh ditangkap iaitu 11 Mac 2006 ke atas tertuduh bagi pertuduhan pertama seperti terpinda. Saya berpendapat hukuman itu adalah setimpal dengan jenayah yang dilakukan oleh tertuduh dalam kes ini.

Tertuduh dijatuhkan hukuman 12 tahun penjara bagi pertuduhan seperti terpinda.

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum